

Dziennik Urzędowy L 62

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

6 marca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 205/2008 z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 206/2008 z dnia 5 marca 2008 r. ustalające współczynnik przydziału mający zastosowanie do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz ryżu pochodzącego z Egiptu, złożone w okresie od dnia 22 do 29 lutego 2008 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1002/2007..... 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 207/2008 z dnia 5 marca 2008 r. przyjmujące specyfikacje modułu *ad hoc* dla 2009 r. dotyczącego wchodzenia młodych ludzi na rynek pracy, przewidzianego rozporządzeniem Rady (WE) nr 577/98 ⁽¹⁾..... 4**

DYREKTYWY

★ **Dyrektywa Komisji 2008/38/WE z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiająca wykaz planowanych zastosowań pasz zwierzęcych do szczególnych potrzeb żywieniowych (Wersja skodyfikowana) ⁽¹⁾ 9**

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/202/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2008 r. dotycząca zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Rządem Japonii w sprawie współpracy celnej i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych 23

Umowa między Wspólnotą Europejską a Rządem Japonii w sprawie współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych 24

IV Inne akty

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

Urząd Nadzoru EFTA

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 329/05/COL z dnia 20 grudnia 2005 r. zmieniająca po raz pięćdziesiąty czwarty zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez wniosek dotyczący odpowiednich środków 30
- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 320/06/COL z dnia 31 października 2006 r. zmieniająca wykaz zawarty w pkt 39 części 1.2 rozdziału I załącznika I do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym wymieniono punkty kontroli granicznej w Islandii i Norwegii zatwierdzone do przeprowadzania kontroli weterynaryjnej żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich, oraz uchylająca decyzję Urzędu Nadzoru EFTA 246/06/COL z dnia 6 września 2006 r. 44

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 205/2008

z dnia 5 marca 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 marca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 marca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	JO	72,2
	MA	52,9
	TN	120,5
	TR	94,7
	ZZ	85,1
0707 00 05	EG	178,8
	MA	114,7
	TR	177,0
	ZZ	156,8
0709 90 70	MA	93,0
	TR	116,9
	ZZ	105,0
0805 10 20	EG	45,4
	IL	54,7
	MA	58,3
	TN	49,0
	TR	62,8
	ZZ	54,0
0805 50 10	EG	95,9
	IL	109,4
	SY	56,4
	TR	120,8
	ZZ	95,6
0808 10 80	AR	97,3
	CA	73,8
	CN	92,7
	MK	42,4
	US	108,1
	UY	71,7
	ZZ	81,0
0808 20 50	AR	82,4
	CL	82,4
	CN	60,6
	US	123,2
	ZA	97,1
	ZZ	89,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 206/2008**z dnia 5 marca 2008 r.****ustalające współczynnik przydziału mający zastosowanie do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz ryżu pochodzącego z Egiptu, złożone w okresie od dnia 22 do 29 lutego 2008 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1002/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1002/2007 ⁽³⁾ otworzyło roczny kontyngent taryfowy na przywóz, w danym roku gospodarczym, 32 000 ton ryżu objętego kodem CN 1006 pochodzącego i sprowadzanego z Egiptu (numer porządkowy 09.4097).
- (2) Z komunikatu sporządzonego zgodnie z art. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1002/2007 wynika, że wnioski złożone w okresie od dnia 22 lutego 2008 r. od godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli do dnia 29 lutego 2008 r. do godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli, zgodnie z art. 2 ust. 3 wymienionego rozporządzenia, odnoszą się do ilości większych, niż są dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwo-

lenia mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski.

- (3) Do zakończenia okresu obowiązywania obecnego kontyngentu należy ponadto zawiesić procedurę składania nowych wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1002/2007, zgodnie z art. 3 ust. 3 akapit pierwszy wymienionego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz ryżu pochodzącego z Egiptu objętego kontyngentem określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1002/2007, złożone w okresie od dnia 22 lutego 2008 r. od godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli do dnia 29 lutego 2008 r. do godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli, stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, przy zastosowaniu współczynnika przydziału wynoszącego 22,728704 %.

2. Począwszy od dnia 29 lutego 2008 r. od godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli do zakończenia okresu obowiązywania obecnego kontyngentu, wstrzymuje się procedurę składania nowych wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 marca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003 zostanie zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) z dniem 1 września 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 226 z 30.8.2007, s. 15.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 207/2008

z dnia 5 marca 2008 r.

przyjmujące specyfikacje modułu *ad hoc* dla 2009 r. dotyczącego wchodzenia młodych ludzi na rynek pracy, przewidzianego rozporządzeniem Rady (WE) nr 577/98

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie organizacji badania prób losowych dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Europejskie wytyczne w zakresie zatrudnienia ⁽²⁾ obejmują szereg wskazówek politycznych istotnych dla zatrudniania młodzieży, podkreślających, że należy zwiększyć wysiłki na rzecz tworzenia ścieżek zatrudnienia dla tej grupy oraz zmniejszenia panującego wśród niej bezrobocia. Wytyczne te również nawiązują do celów i poziomów odniesienia określonych w Europejskiej strategii zatrudnienia od 2003 r. na rzecz zmniejszenia liczby uczniów porzucających wcześniej szkołę, podniesienia ich osiągnięć edukacyjnych i „nowego startu” dla bezrobotnej młodzieży.

(2) Edukacyjne poziomy odniesienia są zapisane w programie pracy „Kształcenie i szkolenie 2010”, który jest wdrażany przez państwa członkowskie i Komisję ⁽³⁾. Wspomniane poziomy odniesienia powinny pomóc monitorować podwyższenie poziomów osiągnięć edukacyjnych i uczenia się przez całe życie, a także zmniejszyć liczbę uczniów porzucających wcześniej szkołę – cele polityki zmierzającej do jak najlepszego przygotowania młodzieży do życia zawodowego i społecznego.

(3) Decyzja Rady 2006/702/WE z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności ⁽⁴⁾ wzywa państwa członkowskie do zwró-

cenia szczególnej uwagi na „wdrażanie założeń Europejskiego paktu na rzecz młodzieży poprzez ułatwianie młodym ludziom dostępu do rynku pracy, łagodzenie przejścia od kształcenia do pracy, co obejmuje doradztwo zawodowe, pomoc w uzupełnianiu wykształcenia, dostęp do odpowiednich szkoleń i praktyk zawodowych”.

(4) W konsekwencji istnieje wyraźna potrzeba zgromadzenia kompleksowego i porównywalnego zestawu danych dotyczących wchodzenia młodych ludzi na rynek pracy, co posłużyłoby monitorowaniu postępu w realizacji wspólnych celów europejskiej strategii zatrudnienia oraz procesu integracji społecznej.

(5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 384/2005 z dnia 7 marca 2005 r. zatwierdzające program modułów *ad hoc* obejmujących lata 2007–2009 w badaniu reprezentacyjnym siły roboczej wprowadzonym rozporządzeniem Rady (WE) nr 577/98 ⁽⁵⁾ zawiera już moduł *ad hoc* dotyczący wchodzenia młodych ludzi na rynek pracy. Należy zdefiniować wykaz zmiennych dla tego modułu.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Szczegółowy wykaz zmiennych podlegających gromadzeniu w 2009 r. w ramach modułu *ad hoc* dotyczącego wchodzenia młodych ludzi na rynek pracy określa załącznik.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 77 z 14.3.1998, s. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1372/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich (2005/600/WE), Dz.U. L 205 z 6.8.2005, s. 21.

⁽³⁾ Rada, Szczegółowy program prac dotyczący dalszych działań związanych z celami systemów kształcenia i szkolenia w Europie (2002/C 142/01), Dz.U. C 142 z 14.6.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.2006, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 61 z 8.3.2005, s. 23. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 341/2006 (Dz.U. L 55 z 25.2.2006, s. 9).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 marca 2008 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

BADANIE SIŁY ROBOCZEJ

Specyfikacje modułu *ad hoc* na 2009 r. dotyczącego wchodzenia młodych ludzi na rynek pracy

1. Zainteresowane państwa członkowskie i regiony: wszystkie.

2. Zmienne są kodowane w następujący sposób:

Oznaczenie zmiennych występujących w badaniu siły roboczej w kolumnie „Filtr” odnosi się do załącznika II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 430/2005.

Kolumna	Kod	Opis	Filtr
203 (PARHAT)		Najwyższy poziom kształcenia pomyślnie ukończony przez ojca lub matkę	Każda osoba w wieku 15–34 lat
	1	Niski: ISCED 0, 1, 2 i krótki 3c	
	2	Średni: ISCED 3–4 (bez krótkiego 3c)	
	3	Wysoki: ISCED 5–6	
	9	Nie dotyczy (osoby w wieku poniżej 15 lub powyżej 34 lat)	
	Puste	Brak odpowiedzi	
204–207 PARFOR		Kraj urodzenia ojca lub matki	Każda osoba w wieku 15–34 lat
		(Dla Niemiec: obywatelstwo/dawne obywatelstwo ojca i matki, jeśli w tygodniu odniesienia mieli obywatelstwo niemieckie)	
		Kody – zob. klasyfikacja krajów ISO	
		4 cyfry (ojciec – 2 pierwsze cyfry, matka – 2 ostatnie cyfry)	
	9999	Nie dotyczy	
	Puste	Brak odpowiedzi	
208 HATVOC		Kierunek najwyższego osiągniętego poziomu kształcenia formalnego (HATLEVEL)	Każda osoba w wieku 15–34 lat oraz HATLEVEL = 21–43
	1	Wykształcenie ogólne	
	2	Kształcenie zawodowe głównie (lub wyłącznie) w szkole	
	3	Połączenie kształcenia zawodowego w szkole i w miejscu pracy	
	4	Kształcenie zawodowe głównie w miejscu pracy	
	5	Kształcenie zawodowe, bez możliwości rozróżnienia między 2, 3 i 4	
	9	Nie dotyczy	
	Puste	Brak odpowiedzi	
209–214 STOPDATE		Miesiąc i rok zakończenia kształcenia formalnego po raz ostatni	Każda osoba w wieku 15–34 lat oraz EDUCSTAT = 2 i HATLEVEL ≠ 00
	...	Miesiąc i rok	
	999999	Nie dotyczy	
	Puste	Brak odpowiedzi	

Kolumna	Kod	Opis	Filtr
215 WORKEDUC		Praca w czasie studiów w kształceniu formalnym	Każda osoba w wieku 15–34 lat
	0	Brak pracy lub praca wykonywana krócej niż 1 miesiąc w roku	
	1	Praca (tylko) jako część programu kształcenia	
	2	Praca w trakcie studiów, ale poza programami kształcenia	
	3	Praca (tylko) w czasie przerwy w nauce	
	4	Praca jako połączenie 1 i 2	
	5	Praca jako połączenie 1 i 3	
	6	Praca jako połączenie 2 i 3	
	7	Praca jako połączenie 1, 2 i 3	
	9	Nie dotyczy	
	Puste	Brak odpowiedzi	
216–221 JOBSTART		Miesiąc i rok rozpoczęcia pierwszej ponadtrzymiesięcznej pracy po zakończeniu kształcenia formalnego po raz ostatni	Kolumny 209–214 ≠ 999999 i puste
	000000	Nigdy nie pracował dłużej niż 3 miesiące	
	000001	Aktualna praca jest moją pierwszą pracą	
		Miesiąc i rok	
	999999	Nie dotyczy	
	Puste	Brak odpowiedzi	
222–224 JOB DUR		Czas wykonywania pierwszej ponadtrzymiesięcznej pracy (po zakończeniu kształcenia formalnego po raz ostatni)	Kolumny 216–221 ≠ 000000 i 000001 i 999999
	...	Liczba miesięcy	
	999	Nie dotyczy	
	Puste	Brak odpowiedzi	
225 FINDMETH		Metoda, która pomogła znaleźć pierwszą ponadtrzymiesięczną pracę (po zakończeniu kształcenia formalnego po raz ostatni)	Kolumny 216–221 ≠ 000000 i 999999
	1	Poprzez placówkę edukacyjną	
	2	Poprzez publiczne służby zatrudnienia	
	3	Poprzez reklamę w prasie lub Internecie	
	4	Złożenie bezpośredniego (spontanicznie) podania o pracę do pracodawcy	
	5	Poprzez rodzinę i przyjaciół	
	6	Praca znaleziona po wcześniej nabytym doświadczeniu (praca letnia/studencka, praktyka zawodowa, staż zawodowy, wolontariat) w tej samej firmie	
	7	Rozpoczęcie prywatnej działalności gospodarczej	
	8	Inne	
	9	Nie dotyczy	
	Puste	Brak odpowiedzi	

Kolumna	Kod	Opis	Filtr
226–229 JOBOCC		Zajęcie wykonywane podczas pierwszej ponadtrzymiesięcznej pracy (po zakończeniu kształcenia formalnego po raz ostatni)	Kolumny 216–221 ≠ 000000 i 000001 i 999999
		ISCO-88 (COM) zakodowane 3 lub, jeśli to możliwe, 4 cyframi	
	9999	Nie dotyczy	
	Puste	Brak odpowiedzi	
230 JOBCONTR		Rodzaj pierwszej umowy o ponadtrzymiesięczną pracę (po zakończeniu kształcenia formalnego po raz ostatni)	Kolumny 216–221 ≠ 000000 i 000001 i 999999
	1	Samozatrudniony	
	2	Pracownik etatowy zatrudniony w pełnym wymiarze godzin	
	3	Pracownik etatowy zatrudniony w niepełnym wymiarze godzin	
	4	Pracownik zatrudniony na czas określony w pełnym wymiarze godzin	
	5	Pracownik zatrudniony na czas określony w niepełnym wymiarze godzin	
	6	Pracownik rodzinny	
	9	Nie dotyczy	
	Puste	Brak odpowiedzi	
231 TRANSACT		Główna działalność po zakończeniu kształcenia formalnego po raz ostatni i przed podjęciem pierwszej co najmniej trzymiesięcznej pracy	Kolumny 209–214 ≠ 999999 i puste i {początek pierwszej pracy ponad trzy miesiące po dacie w kolumnach 209–214 lub kolumnach 216–221 = 000000}
	1	Zatrudniony – podjęcie krótkotrwałej pracy (maks. 3 miesiące)	
	2	Zasadnicza służba wojskowa lub obowiązkowa praca społeczna	
	3	Niezatrudniony, aktywnie szukający pracy	
		Niezatrudniony, nieszukający aktywnie pracy z powodu:	
	4	Obowiązki rodzinne	
	5	Uczestnictwo w kształceniu nieformalnym	
	6	Wolontariat	
	7	Problemy zdrowotne	
	8	Inne powody	
	9	Nie dotyczy	
	Puste	Brak odpowiedzi	
232/237		Współczynnik ważenia dla modułu badania siły roboczej 2009 (nieobowiązkowe)	Każda osoba w wieku 15–34 lat
	0000–9999	Kolumny 232–235 zawierają liczby całkowite	
	00–99	Kolumny 236–237 zawierają liczby dziesiętne	
238 (PARNAT)		Narodowość rodziców w chwili ich narodzin (nieobowiązkowo)	Każda osoba w wieku 15–34 lat
		Kody – zob. klasyfikacja krajów ISO	
	9999	Nie dotyczy	
	Puste	Brak odpowiedzi	

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2008/38/WE

z dnia 5 marca 2008 r.

ustanawiająca wykaz planowanych zastosowań pasz zwierzęcych do szczególnych potrzeb żywieniowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Wersja skodyfikowana)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 r. w sprawie pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Komisji 94/39/WE z dnia 25 lipca 1994 r. ustanawiająca wykaz planowanych zastosowań pasz zwierzęcych przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych ⁽²⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽³⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy ją zatem ujednolicić.
- (2) Dyrektywa 93/74/EWG przewiduje ustanowienie pozytywnego wykazu zastosowań pasz zwierzęcych przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych. Wykaz ten musi wskazywać dokładnie zastosowanie, to znaczy szczególne potrzeby żywieniowe, podstawowe właściwości odżywcze, oznaczenia na etykietach oraz, gdzie właściwe, odpowiednie wymogi szczególne dotyczące etykietowania.
- (3) Niektórych specjalnych celów żywieniowych nie można w obecnej chwili włączyć do tego wykazu, ponieważ Wspólnota nie dysponuje metodami kontrolowania wartości energetycznej oraz błonnika spożywczego w paszach. Wykaz musi zostać uzupełniony w chwili przyjęcia takich metod.
- (4) Ustalony wykaz może być modyfikowany, gdzie sytuacja tego wymaga, dla uwzględnienia postępu naukowo-technicznego.

(5) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

(6) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie wymagają, aby pasze przeznaczone do szczególnych potrzeb żywieniowych w rozumieniu dyrektywy Rady 93/74/EWG były wprowadzane do obrotu jedynie wtedy, gdy ich zamierzone użycie jest zawarte w części B załącznika I do niniejszej dyrektywy i jeśli spełnia inne wymagania tej części załącznika I.

Ponadto państwa członkowskie zapewniają wykonanie „Przepisów ogólnych” części A załącznika I.

Artykuł 2

Dyrektywa 94/39/WE, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku II część A, traci moc, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu 31 lipca 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 22.9.1993, s. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 207 z 10.8.1994, s. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/4/WE (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 4).

⁽³⁾ Zob. załącznik II część A.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 marca 2008 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Przepisy ogólne

1. Jeśli w ramach tych samych potrzeb żywieniowych w kolumnie 2 części B wskazano więcej niż jedną grupę właściwości odżywczych oznaczonych wyrazami „i/lub”, wytwórca — w celu zapewnienia odnośnych potrzeb żywieniowych określonych w kolumnie 1 — może wybrać jedną lub obie grupy niezbędnych właściwości odżywczych. W każdym przypadku odpowiednie informacje dotyczące etykietowania są podane w kolumnie 4.
2. Jeśli w kolumnie 2 lub 4 części B wymienione są dodatki, należy stosować dodatki dopuszczone rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ jako odpowiadające niezbędnym właściwościom odżywczym.
3. Jeśli w kolumnie 4 części B wymagane jest podanie źródła (źródeł) składników lub składników analitycznych, producent musi podać dokładne wskazanie (np. konkretną nazwę składnika(-ów), gatunek zwierząt lub część zwierzęcia), pozwalające na ocenę zgodności danej paszy z odnośnymi niezbędnymi właściwościami odżywczymi.
4. Jeśli w kolumnie 4 części B wymagane jest podanie substancji, również dopuszczonej jako dodatek do paszy, i towarzyszy jej wyraz „ogółem”, wówczas deklarowana zawartość musi podawać, w zależności od sytuacji, albo ilość tej substancji, występującą w sposób naturalny w paszy, albo — na zasadzie odstępstwa od dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾ — łączną ilość substancji występującej naturalnie oraz jej ilości dodanej jako dodatek.
5. Wymóg wskazania określonych substancji w kolumnie 4 części B z adnotacją „jeśli obecne” jest obowiązkowy wtedy, gdy dany składnik lub dodatek włączono lub zwiększono jego ilość specjalnie w celu osiągnięcia danego celu żywieniowego.
6. Wskazania podawane zgodnie z kolumną 4 części B dotyczące składników analitycznych i dodatków muszą być wskazaniami ilościowymi.
7. Zalecany okres stosowania wykazany w kolumnie 5 części B wskazuje czas, w jakim dany cel żywieniowy powinien zostać zwykle osiągnięty. W ramach tych ustalonych okresów producenci mogą podawać bardziej precyzyjne okresy stosowania.
8. Jeśli dana pasza ma spełniać więcej niż jeden wymóg szczególnych potrzeb żywieniowych, musi on być zgodny z odpowiednimi postanowieniami w części B.
9. W przypadku mieszanek paszowych uzupełniających przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych w instrukcji użycia na etykiecie należy podać wskazówki dotyczące bilansowania racji dziennych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Zapobieganie ponownemu tworzeniu się kamieni strużit (?)	Właściwości moczu oraz poziom magnezu	Psy i koty	— Wapń — Fosfor — Sód — Magnez — Potas — Chlorki — Siarka — Substancje zakwaszające mocz	Do 6 miesięcy	Wskazanie na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Przed użyciem zaleca się konsultację z weterynarzem”.
Ograniczanie powstawania kamieni moczanych	Niski poziom puryn, niski poziom białka, ale o wysokiej jakości	Psy i koty	Źródło(-a) białek	Do 6 miesięcy, jednak przez całe życie w przypadku nieodwracalnych zaburzeń metabolizmu kwasu moczowego	Wskazanie na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Przed użyciem zaleca się konsultację z weterynarzem”.
Ograniczanie powstawania kamieni szczawianowych	Niski poziom wapnia, niski poziom witaminy D oraz właściwości alkalinizujące mocz	Psy i koty	— Fosfor — Wapń — Sód — Magnez — Potas — Chlorki — Siarka — Witamina D ogółem — Hydroksypolina — Substancje alkalinizujące mocz	Do 6 miesięcy	Wskazanie na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Przed użyciem zaleca się konsultację z weterynarzem”.
Ograniczanie powstawania kamieni cystynowych	Niski poziom białka, umiarkowane poziomy aminokwasów siarkowych, właściwości alkalinizujące mocz	Psy i koty	— Aminokwasy siarkowe ogółem — Sód — Potas — Chlorki — Siarka — Substancje alkalinizujące mocz	Wstępnie do 1 roku	Wskazanie na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Przed użyciem lub przedłużeniem okresu stosowania zaleca się konsultację z weterynarzem”.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Zmniejszanie nietolerancji składników odżywczych ⁽⁴⁾	- Wybrane źródło(-a) białka i/lub - Wybrane źródło(-a) węglowodanów	Psy i koty	- Źródło(-a) białka - Zawartość niezbędnych kwasów tłuszczowych (jeśli są dodawane) - Źródła węglowodanów - Zawartość niezbędnych kwasów tłuszczowych (jeśli są dodawane)	3–8 tygodni: jeśli objawy nietolerancji znikają, można stosować przez czas nieokreślony	
Ograniczenie ostrej niewydolności przewodu pokarmowego	Zwiększony poziom elektrolitów i wysoko trawienych składników	Psy i koty	- Wysokotrawienne składniki, włączając w to ich odpowiednią obróbkę - Sód - Potas - Źródło śluzowatych substancji (w przypadku dodania)	1–2 tygodni	Informacje na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Czas trwania choroby i powrotu do zdrowia po ostrej bieguncie”, „Zalecane jest zasięgnięcie opinii weterynarza przed użyciem”.
Wspomaganie funkcji serca w chronicznej niewydolności serca ⁽⁵⁾	Wysokotrawienne składniki i niski poziom tłuszczu	Psy i koty	Wysokotrawienne składniki, włączając w to ich odpowiednią obróbkę	3–12 tygodni, jednak przez całe życie w przypadku chronicznej niewydolności trzustki	Informacje na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Zaleca się zasięgnięcie opinii weterynarza przed użyciem”.
Wspomaganie funkcji serca	Niski poziom sodu i zwiększona zawartość K/Na	Psy i koty	- Sód - Potas - Magnez	Początkowo do 6 miesięcy	Informacja na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Zaleca się zasięgnięcie opinii weterynarza przed użyciem lub przedłużeniem okresu użycia”.
Regulacja zaopatrzenia w glukozę (<i>Diabetes mellitus</i>)	Niski poziom szybkiego uwolnienia glukozy z węglowodanów	Psy i koty	- Źródła węglowodanów - Odpowiednie leczenie węglowodanami - Skrobia - Cukier ogółem - Fruktoza (jeśli zawiera) - Zawartość podstawowych kwasów tłuszczowych (jeśli zawiera) - Źródła krótkich i średnich łańcuchów kwasów tłuszczowych (jeśli zawiera)	Początkowo do 6 miesięcy	Informacja na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Zaleca się zasięgnięcie opinii weterynarza przed użyciem lub przedłużeniem okresu użycia”.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Wspomaganie czynności wątroby w przypadku chronicznej niewydolności wątroby	— Wysokiej jakości białko, umiarkowany poziom białka, wysoki poziom zasadniczych kwasów tłuszczowych i wysoki poziom wysokostrawnych węglowodanów	Psy	— Źródło(-a) białka — Zawartość zasadniczych kwasów tłuszczowych — Wysokostrawne węglowodany włącznie z ich przetwarzaniem, gdzie właściwe — Sód — Miedź ogółem	Początkowo do 6 miesięcy	Wskazać na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Przed użyciem lub przedłużeniem okresu użytkowania zaleca się konsultację z weterynarzem”. Wskazać w instrukcji stosowania: „Przez cały czas powinna być dostępna woda”.
	— Wysokiej jakości białko, umiarkowany poziom białka, wysoki poziom zasadniczych kwasów tłuszczowych	Koty	— Źródło(-a) białka — Zawartość zasadniczych kwasów tłuszczowych — Sód — Miedź ogółem	Początkowo do 6 miesięcy	Wskazać na opakowaniu, pojemniku lub etykiecie: „Przed użyciem lub przedłużeniem okresu użytkowania zaleca się konsultację z weterynarzem”. Wskazać w instrukcji stosowania: „Przez cały czas powinna być dostępna woda”.
Regulacja przemiany lipidów w wypadku hiperlipidemii	Niski poziom tłuszczu i wysoki poziom niezbędnych kwasów tłuszczowych	Psy i koty	— Zawartość niezbędnych kwasów tłuszczowych — Zawartość kwasów tłuszczowych n-3 (jeśli są obecne)	Wstępnie do 2 miesięcy	Wskazanie na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Przed użyciem lub przedłużeniem okresu stosowania zaleca się konsultację z weterynarzem”.
Ograniczanie poziomu miedzi w wątrobie	Niski poziom miedzi	Psy	Zawartość miedzi ogółem	Wstępnie do 6 miesięcy	Wskazanie na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Przed użyciem lub przedłużeniem okresu stosowania zaleca się konsultację z weterynarzem”.
Ograniczenie nadmiernej masy ciała	Niska gęstość energetyczna	Psy i koty	Wartość energetyczna	Do momentu aż masa docelowego organizmu jest osiągnięta	W instrukcji stosowania należy zalecić odpowiednie spożycie.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Żywieniowy powrót do normy, rekonwalescencja (6)	Wysoka gęstość energetyczna, wysokie stężenie podstawowych składników odżywczych oraz łatwostrawnych składników	Psy i koty	— Wysokostrawne składniki, w tym ich przetwarzanie, stosowne — Wartość energetyczna — Zawartość n-3 i n-6 kwasów tłuszczowych (jeżeli są dodane)	Do momentu osiągnięcia powrotu do normy	W przypadku specjalnego podawania za pośrednictwem rury wskazać na opakowaniu, pojemniku lub etykiecie: „Podawać pod nadzorem weterynarza”.
Wspomaganie funkcji skóry w wypadku dermatozy i wypadania sierści	Wysoki poziom niezbędnych kwasów tłuszczowych	Psy i koty	Zawartość niezbędnych kwasów tłuszczowych	Do 2 miesięcy	Wskazanie na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Przed użyciem zaleca się konsultację z weterynarzem”.
Zapobieganie wystąpieniu gorączki wywołanej zastojem mleka	— Niski poziom wapnia i/lub: — Niski stosunek kationy/aniony	Krowy mleczne	— Wapń — Fosfor — Magnez — Wapń — Fosfor — Sód — Potas — Chlorki — Siarka	1–4 tygodni przed ocieieniem	Wskazanie w instrukcji użycia: „Zaprzestać podawania po ocieieniu”.
	lub: — Wysoki poziom zeolitów (syntetycznych glinokrzemianów sodu)			1–4 tygodni przed ocieieniem	Wskazanie w instrukcji użycia: — „Należy ograniczyć ilość paszy, tak aby dzienna dawka nie przekraczała 500 g glinokrzemianu sodu na zwierzę”, — „Zaprzestać podawania po ocieieniu”.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	lub: — Wysoki poziom wapnia w postaci łatwo dostępnego soli wapniowych		Całkowita zawartość wapnia, jego źródła i odpowiednie ilości	Rozpocząć przy pierwszych objawach porodu i stosować do dwóch dni po jego zakończeniu	Wskazanie na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: — instrukcja użycia, tj. ilość zastosowań i czas przed ociepleniem oraz po nim, — tekst: „Przed użyciem zalecane jest zasięgnięcie opinii eksperta w zakresie żywienia”.
Zapobieganie kwasicy ketonowej ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	Składniki dostarczające źródła energii wytwarzających glukozę	Mleczne krowy i owce	— Składniki dostarczające źródła energii wytwarzających glukozę — Propano-1, 2-diol (jeśli dodawany jako prekursor glukozy) — Gliceryna (jeśli jest dodawana jako prekursor glukozy)	3–6 tygodni po porodzie ⁽⁹⁾ Ostatnie 6 tygodni przed ociepleniem się i pierwsze 3 tygodnie po ociepleniu ⁽¹⁰⁾	
Zapobieganie ciężcyzce (niedoborowi magnezu we krwi)	Wysoki poziom magnezu, łatwo przyswajalne węglowodany, umiarkowany poziom białka, niski poziom potasu	Przeżuwacze	— Skrobia — Cukry ogółem — Magnez — Sód — Potas	3–10 tygodni w okresie szybkiego wzrostu traw	W instrukcji użycia należy podać wskazówki dotyczące równoważenia racji dziennych z uwzględnieniem błonnika i łatwo przyswajalnych źródeł energii. W przypadku artykułów paszowych dla owiec wskazać na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Szczególnie wskazane dla owiec karmiących”.
Zapobieganie kwasicy	Niski poziom łatwo fermentowalnych węglowodanów, duże właściwości buforujące	Przeżuwacze	— Skrobia — Cukry ogółem	Maksymalnie 2 miesiące ⁽¹¹⁾	W instrukcji użycia należy podać wskazówki dotyczące równoważenia racji dziennych z uwzględnieniem błonnika i źródła łatwo fermentujących węglowodanów. W wypadku artykułów paszowych dla krów mlecznych wskazać na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Szczególnie dla krów wysokowydajnych”. W wypadku artykułów paszowych dla przeżuwaczy tucznych na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie wskazać: „Szczególnie wskazane przy tuczu intensywnym” ⁽¹²⁾ .

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Stabilizacja równowagi wodno-elektrolitowej	Głównie elektrolity i łatwo przyswajalne węglowodany	Cielęta Prosięta Jagnięta Kozłęta Żrebięta	— Źródło(-a) węglowodanów — Sód — Potas — Chlorki	1–7 dni (1–3 dni przy karmieniu wyłącznie tym)	Wskazanie na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: — „W wypadku zagrożenia, w trakcie lub po przebytych zaburzeniach trawiennych (biegunka)”, — „Przed użyciem zaleca się konsultację z weterynarzem”.
Ograniczanie powstawania kamieni moczowych	Niski poziom fosforu, magnezu, właściwości zakwaszania moczu	Przeżuwacze	— Wapń — Fosfor — Sód — Magnez — Potas — Chlorki — Siarka — Substancje zakwaszające mocz	Do 6 tygodni	Wskazanie na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „Przeznaczone szczególnie do intensywnego żywienia młodych zwierząt”. Wskazanie w instrukcji użycia: „Należy zapewnić w sposób ciągły wodę do picia”.
Łagodzenie reakcji stresowych	— Wysoki poziom magnezu i/lub: — Składniki o wysokim stopniu strawności	Trzoda chlewna	— Magnez — Składniki o wysokim stopniu strawności wraz z ewentualnym sposobem ich obróbki — Zawartość kwasów tłuszczowych n-3 (jeśli są obecne)	1–7 dni	Wskazówki, w jakich sytuacjach można podawać tę karmę.
Stabilizacja czynności trawiennych	— Mała zdolność do buforowania, składniki o wysokim stopniu strawności	Prosięta	— Składniki o wysokim stopniu strawności wraz z ewentualnym sposobem ich obróbki — Źródło(-a) substancji ściągających (jeśli są obecne) — Źródło(-a) substancji śluzowatych (jeśli są obecne)	2–4 tygodni	Wskazanie na opakowaniu, zbiorniku lub etykiecie: „W przypadku zagrożenia, w trakcie oraz po przebytych zaburzeniach trawiennych”.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	— Składniki o wysokim stopniu strawności	Trzoda chlewna	— Składniki o wysokim stopniu strawności wraz z ewentualnym sposobem ich obróbki — Źródło(-a) substancji ściągających (jeśli są obecne) — Źródło(-a) substancji śluzowatych (jeśli są obecne)		
Zapobieganie zaparciom	Składniki pobudzające ruchy jelitowe	Maciory	Składniki pobudzające ruchy jelitowe	10–14 dni przed oraz od 10 do 14 dni po oproszeniu się	
Zapobieganie sfłuszczeniu wątroby	Niska wartość energetyczna, wysoki udział procentowy energii metabolizowanej z lipidów, wysoki poziom nienasyconych kwasów tłuszczowych	Kury nioski	— Wartość energetyczna (obliczona wg metody WE) — Procentowy udział energii metabolizowanej z lipidów — Zawartość nienasyconych kwasów tłuszczowych	Do 12 tygodni	
Wyrównywanie złego wchłaniania pokarmu	Niski poziom nasyconych kwasów tłuszczowych, wysoki poziom witamin rozpuszczalnych w tłuszczach	Drób z wyłączeniem gęsi i gołębi	— Procent nasyconych kwasów tłuszczowych w stosunku do ogólnej ilości kwasów tłuszczowych — Witamina A ogółem — Witamina D ogółem — Witamina E ogółem — Witamina K ogółem	W pierwszych 2 tygodniach po wyługu	
Wyrównanie chronicznej niewydolności jelita cienkiego	Wysokorawienne węglowodany, białka i tłuszcze	Nieparzystokopytne ⁽¹⁾	— Źródło(-a) wysokostrawnych węglowodanów, białek oraz tłuszczów, łącznie z ich przetwarzaniem, gdzie stosowne	Początkowo do sześciu miesięcy	Powinno się zapewnić informacje na temat sytuacji, w których stosowanie paszy i sposobu, w jaki powinno być przeprowadzane ich podawanie, jest właściwe, łącznie z wieloma małymi posilkami na dzień. Wskazać na opakowaniu, pojemniku lub etykiecie: „Zaleca się, aby uzyskać opinię weterynarza przed zastosowaniem lub przedłużeniem okresu stosowania”.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Wyrównanie chronicznych zaburzeń trawiennych jelita grubego	Wysokotrawienne włókna	Nieparzystokopytne	— Źródło(-a) włókien — Zawartość n-3 kwasów tłuszczowych (jeżeli są dodane)	Początkowo do sześciu miesięcy	Powinno się zapewnić informacje na temat sytuacji, w których stosowanie paszy jest właściwe, oraz sposobu, w jaki pasza powinna być podawana. Wskazać na opakowaniu, pojemniku lub etykiecie: „Zaleca się, aby uzyskać opinię weterynarza przed zastosowaniem lub przedłużeniem okresu stosowania”.
Ograniczenie reakcji stresowych	Wysokotrawienne składniki	Nieparzystokopytne	— Magnez — Wysokotrawienne składniki w tym ich przetwarzanie, gdzie stosowne — Zawartość n-3 kwasów tłuszczowych (jeżeli są dodane)	Dwa do czterech tygodni	Powinno się zapewnić informacje na temat sytuacji, w których stosowanie paszy jest właściwe.
Wyrównywanie strat elektrolitów na skutek nadmiernej podliwości	Przeważnie elektrolity oraz łatwo przyswajalne węglowodany	Nieparzystokopytne	— Wapń — Sód — Magnez — Potas — Chlorkiz — Glukoza	Jeden do trzech dni	Powinno się zapewnić informacje na temat sytuacji, w których stosowanie paszy jest właściwe. Jeśli pasza odpowiada znaczącej części dawki dziennej, powinna być zapewniona informacja w celu uniknięcia ryzyka zmian rodzaju paszy. Wskazać w instrukcji stosowania: „Woda powinna być dostępna w każdym momencie”.
Żywniowy powrót do normy, rekonwalescencja	Wysokie stężenie zasadniczych składników odżywczych oraz składników wysokotrawiennych	Nieparzystokopytne	— Wysokotrawienne składniki w tym ich przetwarzanie, gdzie stosowne — Zawartość n-3 kwasów tłuszczowych (jeżeli są dodane)	Do momentu osiągnięcia powrotu do normy	Powinno się zapewnić informacje w sprawie sytuacji, w których stosowanie paszy jest odpowiednie. W przypadku pasz oferowanych do specjalnego podawania za pośrednictwem rury wskazać na opakowaniu, pojemniku lub etykiecie: „Podawanie pod nadzorem weterynarza”.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Wspieranie funkcji wątroby w przypadku chronicznej niewydolności wątroby	Niski poziom białka, ale białka wysokiej jakości, i wysoko-trawienych węglowodanów	Nieparzystokopne	— Źródła włókien i białek — Wysokotrawienne węglowodany i ich przetworzenie, gdzie stosowne — Metonina — Cholina — Zawartość n-3 kwasów tłuszczowych (jeżeli są dodane)	Początkowo do sześciu miesięcy	Powinno się zapewnić informacje na temat sposobu, w jaki pasze powinny być podawane, łącznie z wieloma małymi porcjami w ciągu dnia. Wskazać na opakowaniu, pojemniku lub etykiecie: „Zaleca się, aby uzyskać opinię weterynarza przed zastosowaniem lub przedłużeniem okresu stosowania”.
Wspieranie funkcji nerek w przypadkach chronicznej niewydolności nerek	Niski poziom białka, ale białka wysokiej jakości, i niski poziom fosforu	Nieparzystokopne	— Źródło(-a) białka — Wapń — Fosfor — Potas — Magnez — Sód	Początkowo do sześciu miesięcy	Wskazać na opakowaniu, pojemniku lub etykiecie: „Zaleca się, aby uzyskać opinię weterynarza przed zastosowaniem lub przedłużeniem okresu stosowania”. Wskazać na opakowaniu, pojemniku lub etykiecie: „Woda powinna być dostępna w każdym momencie”.

(1) Jeśli stosowne, wytwórca może także zalecić użycie w razie czasowej niewydolności nerek.

(2) Jeśli pasza jest zalecana do użycia w razie czasowej niewydolności nerek, zalecany okres stosowania powinien wynosić dwa lub cztery tygodnie.

(3) W przypadku pasz dla kotów „choroba dolnego odcinka układu moczowego” lub „syndrom urologiczny — F.U.S.” może uzupełniać szczególny cel żywieniowy.

(4) W przypadku pasz odniesienie poszczególnych odchyleń do szczególnych odchyleń może zastępować „składnik i składnik odżywczy”.

(5) Producent może spełnić szczególny cel żywieniowy odniesieniem „zewnątrzwydzielniczy niedobór trzustkowy”.

(6) W przypadku pasz dla kotów wytwórca może wypełnić szczególne cele żywieniowe przez odniesienie do: „lipidozy wątrobowej kotów”.

(7) Określenie „ketoza” może być zastąpione przez „acetonemię”.

(8) Wytwórca może także zalecić użycie dla odzysku ketozy.

(9) W przypadku pasz dla krów mlecznych.

(10) W przypadku pasz dla owiec.

(11) W przypadku pasz dla krów mlecznych: „maksymalnie dwa miesiące od rozpoczęcia laktacji”.

(12) Wskazać właściwą kategorię przeżuwy.

(13) W przypadku pasz specjalnie przygotowanych celem spełnienia szczególnych warunków w odniesieniu do bardzo starych zwierząt (łatwostrawne składniki) odniesienie do „starych zwierząt” uzupełnia wskazanie gatunku lub kategorii zwierząt.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 2)

Dyrektywa Komisji 94/39/WE	(Dz.U. L 207 z 10.8.1994, s. 20)
Dyrektywa Komisji 95/9/WE	(Dz.U. L 91 z 22.4.1995, s. 35)
Dyrektywa Komisji 2002/1/WE	(Dz.U. L 5 z 9.1.2002, s. 8)
Dyrektywa Komisji 2008/4/WE	(Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 4)

CZĘŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego

(o których mowa w art. 2)

Dyrektywa	Termin przeniesienia
94/39/WE	30 czerwca 1995 r.
95/9/WE	30 czerwca 1995 r.
2002/1/WE	20 listopada 2002 r.
2008/4/WE	30 lipca 2008 r.

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Dyrektywa 94/39/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	—
—	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
—	Artykuł 4
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 28 stycznia 2008 r.

dotycząca zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Rządem Japonii w sprawie współpracy celnej i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych

(2008/202/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w związku z art. 300 ust. 2 zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 kwietnia 1993 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej negocjacji dotyczących umów o współpracy celnej z niektórymi spośród najważniejszych partnerów handlowych Wspólnoty.
- (2) Umowa między Wspólnotą Europejską a Rządem Japonii o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych powinna zostać zatwierdzona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowę między Wspólnotą Europejską a Rządem Japonii o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych.

Tekst Umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Komisja, wspierana przez przedstawicieli państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie ds. Współpracy Celnej utworzonym na mocy art. 21 Umowy.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Wspólnoty.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Wspólnoty notyfikacji przewidzianej w art. 22 Umowy ⁽¹⁾.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie Umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Rządem Japonii w sprawie współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA i RZĄD JAPONII (zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”),

ZWAŻYWSZY na znaczenie stosunków handlowych między Japonią a Wspólnotą Europejską (zwaną dalej „Wspólnotą”) oraz pragnąc przyczynić się do harmonijnego rozwoju tych stosunków we wspólnym interesie Umawiających się Stron,

WIERZĄC, że rozwijanie współpracy celnej jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

BIORĄC POD UWAGĘ rozwój współpracy w dziedzinie procedur celnych między Umawiającymi się Stronami,

ZWAŻYWSZY na to, że działania sprzeczne z przepisami celnymi szkodzą interesom gospodarczym, fiskalnym i handlowym Umawiających się Stron, a także uznając znaczenie zapewnienia dokładnego ustalania wysokości cel i innych podatków,

PRZEKONANI, że współpraca między organami celnymi może przyczynić się do skuteczniejszego przeciwdziałania takim przypadkom,

UZNAJĄC istotną rolę organów celnych i znaczenie procedur celnych w ułatwianiu wymiany handlowej,

UWZGLĘDNIAJĄC wysoki poziom zaangażowania obu Umawiających się Stron w działania związane z polityką celną i we współpracę na rzecz walki z naruszaniem praw własności intelektualnej,

UWZGLĘDNIAJĄC zobowiązania wynikające z konwencji międzynarodowych przyjętych przez Umawiające się Strony lub które zostaną przez nie przyjęte, jak również biorąc pod uwagę działania związane z polityką celną podjęte przez Światową Organizację Handlu (zwaną „WTO”),

UWZGLĘDNIAJĄC zalecenie Rady Współpracy Celnej (zwanej dalej „CCC”) z dnia 5 grudnia 1953 r. w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej,

MAJĄC NA UWADZE, że w 1991 r. we wspólnej deklaracji w sprawie stosunków pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Japonią przewidziano ogólne wytyczne dotyczące stosunków i ustanowiono cele proceduralne zmierzające ku dalszemu rozwojowi stosunków,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I**PRZEPISY OGÓLNE****Artykuł 1****Definicje**

Na potrzeby niniejszej Umowy:

- a) „przepisy celne” oznaczają wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze Japonii lub Wspólnoty regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz objęcie ich innymi procedurami celnymi, w tym zakazy, ograniczenia oraz kontrole wchodzące w zakres uprawnień organów celnych;
- b) „przepisy ustawowe i wykonawcze Umawiającej się Strony” i „przepisy ustawowe i wykonawcze każdej z Umawiających się Stron” oznaczają przepisy ustawowe i wykonawcze Japonii lub przepisy ustawowe i wykonawcze Wspólnoty, w zależności od kontekstu;
- c) „organ celny” oznacza w Japonii – Ministerstwo Finansów, a we Wspólnocie – właściwe służby Komisji Wspólnot Europejskich odpowiedzialne za sprawy celne oraz organy celne państw członkowskich Wspólnoty;
- d) „organ składający wniosek” oznacza organ celny Umawiającej się Strony, który występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy na podstawie niniejszej Umowy;

- e) „organ otrzymujący wniosek” oznacza organ celny Umawiającej się Strony, który otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy na podstawie niniejszej Umowy;
- f) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące określonej lub możliwej do określenia osoby fizycznej;
- g) „naruszenie przepisów celnych” oznacza wszelkie naruszenia lub usiłowanie naruszenia przepisów celnych;
- h) „osoba” oznacza osobę fizyczną lub prawną, lub jakiegokolwiek inny podmiot bez ustanowionej osobowości prawnej lub utworzony na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych każdej Umawiającej się Strony, dokonujący przywozu, wywozu lub tranzytu towarów; oraz
- i) „informacje” oznaczają dane, dokumenty, sprawozdania oraz wszelkie inne informacje w jakiegokolwiek formie, w tym również kopie elektroniczne.

Artykuł 2

Terytorialny zakres stosowania

Niniejszą Umowę stosuje się, z jednej strony, na terytorium Japonii, na którym obowiązują jej przepisy celne, oraz, z drugiej strony, na terytoriach, na których zastosowanie ma Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską na warunkach określonych w tym Traktacie.

Artykuł 3

Wdrożenie

Niniejsza Umowa jest wdrożona przez Umawiające się Strony zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi każdej Umawiającej się Strony oraz przy wykorzystaniu dostępnych zasobów ich odpowiednich organów celnych.

Artykuł 4

Zakres współpracy

1. W ramach niniejszej Umowy współpraca celna obejmuje wszelkie sprawy związane ze stosowaniem przepisów celnych.
2. Umawiające się Strony zobowiązują się do rozwijania współpracy celnej poprzez swoje organy celne. Będą one w szczególności współpracować w zakresie:
 - a) ustanawiania i utrzymywania kanałów łączności między swoimi organami celnymi w celu ułatwienia bezpiecznej i szybkiej wymiany informacji;
 - b) ułatwiania skutecznej koordynacji między swoimi organami celnymi; oraz

- c) innych spraw administracyjnych związanych z niniejszą Umową, które mogą czasami wymagać wspólnego działania.

3. Umawiające się Strony zobowiązują się również do podjęcia wspólnych wysiłków poprzez swoje organy celne w celu wzmocnienia działań w zakresie cel służących ułatwieniu wymiany handlowej zgodnie z międzynarodowymi standardami.

Artykuł 5

Zakres pomocy

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy, poprzez swoje organy celne, w dziedzinach znajdujących się w granicach ich uprawnień i dostępnych zasobów oraz w sposób i na warunkach określonych w niniejszej Umowie, w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów celnych, w szczególności poprzez zapobieganie działaniom sprzecznym z przepisami celnymi, prowadzenie postępowań w sprawie tych działań i zwalczanie ich.

2. Pomoc w sprawach celnych na mocy niniejszej Umowy jest udzielana między organami celnymi Umawiających się Stron, które są właściwe do stosowania niniejszej Umowy. Nie powinna ona naruszać praw i obowiązków Umawiającej się Strony dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych na mocy umów międzynarodowych lub przepisów ustawowych i wykonawczych każdej Umawiającej się Strony. Nie obejmuje ona również informacji uzyskanych przy wykonywaniu uprawnień na wniosek organów sądowniczych.

3. Niniejsza Umowa nie obejmuje pomocy w celu odzyskania opłat celnych, podatków lub grzywien.

Artykuł 6

Niniejsza Umowa w kontekście innych umów międzynarodowych

1. Postanowienia niniejszej Umowy nie mają wpływu na prawa i obowiązki Umawiających się Stron wynikające z innych umów międzynarodowych.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1, postanowienia niniejszej Umowy mają pierwszeństwo przed postanowieniami jakiegokolwiek innej umowy dwustronnej o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, która została lub może zostać zawarta między poszczególnymi państwami członkowskimi a Japonią, w wypadku gdyby postanowienia tych umów były sprzeczne z postanowieniami niniejszej Umowy.

3. Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają przepisów prawa wspólnotowego dotyczących wymiany informacji pomiędzy właściwymi służbami Komisji a organami celnymi państw członkowskich, uzyskanych w ramach niniejszej Umowy, które mogłyby stanowić przedmiot zainteresowania Wspólnoty.

TYTUŁ II

WSPÓŁPRACA CELNA

Artykuł 7

Współpraca w zakresie procedur celnych

W celu ułatwiania zgodnego z prawem przepływu towarów, organy celne prowadzą wymianę informacji i wiedzy specjalistycznej w zakresie środków służących usprawnieniu technik i procedur celnych oraz systemów komputerowych zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Współpraca techniczna

Organy celne mogą wzajemnie udzielać sobie pomocy technicznej i prowadzić wymianę pracowników i wiedzy specjalistycznej na temat środków służących usprawnieniu technik i procedur celnych oraz systemów komputerowych, aby zrealizować te cele zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 9

Prowadzenie rozmów w ramach organizacji międzynarodowych

Organy celne dążą do rozwoju i wzmacniania współpracy w zakresie kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w celu ułatwienia prowadzenia rozmów na temat spraw celnych w ramach właściwej organizacji międzynarodowej, takiej jak CCC i WTO.

TYTUŁ III

WZAJEMNA POMOC ADMINISTRACYJNA

Artykuł 10

Pomoc na wniosek

1. Na wniosek organu składającego wniosek, organ otrzymujący wniosek przekazuje mu wszelkie istotne informacje, które umożliwiają zapewnienie właściwego stosowania przepisów celnych Umawiającej się Strony, z której pochodzi organ składający wniosek, włącznie z informacjami o ujawnionych lub planowanych działaniach stanowiących lub mogących stanowić naruszenie przepisów celnych.

W szczególności organ otrzymujący wniosek przekazuje organowi składającemu wniosek informacje dotyczące działań mogących prowadzić do naruszenia przepisów celnych Umawiającej się Strony, z której pochodzi organ składający wniosek, takich jak nieprawidłowe zgłoszenia celne i świadectwa pochodzenia, faktury i inne dokumenty, o których wiadomo lub co do których istnieje podejrzenie, że są nieprawidłowe lub sfałszowane.

2. Na wniosek organu składającego wniosek, organ otrzymujący wniosek informuje go o tym:

a) czy towary wywiezione z terytorium jednej z Umawiających się Stron zostały prawidłowo przywiezione na terytorium

drugiej Strony, określając, w uzasadnionych przypadkach, procedurę celną zastosowaną do danych towarów; oraz

b) czy towary przywiezione na terytorium jednej z Umawiających się Stron zostały prawidłowo wywiezione z terytorium drugiej Strony, określając, w uzasadnionych przypadkach, procedurę celną zastosowaną do danych towarów.

3. Na wniosek organu składającego wniosek, organ otrzymujący wniosek, w ramach przepisów ustawowych i wykonawczych Umawiającej się Strony, z której pochodzi organ otrzymujący wniosek, dostarcza informacje na temat specjalnego nadzoru i dokonuje go w odniesieniu do:

a) osób, w stosunku do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że brały udział lub biorą udział w działaniach naruszających przepisy celne Umawiającej się Strony, z której pochodzi organ składający wniosek;

b) miejsc, gdzie towary są lub mogą być składowane w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach naruszających przepisy celne Umawiającej się Strony, z której pochodzi organ składający wniosek;

c) towarów, które są lub też mogą być transportowane w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach naruszających przepisy celne Umawiającej się Strony, z której pochodzi organ składający wniosek; oraz

d) środków transportu, które są lub też mogą być używane w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach naruszających przepisy celne Umawiającej się Strony, z której pochodzi organ składający wniosek.

Artykuł 11

Pomoc z własnej inicjatywy

Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy z własnej inicjatywy, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi każdej Umawiającej się Strony, jeśli uznają to za konieczne dla prawidłowego stosowania przepisów celnych, w szczególności w sytuacjach poważnego zagrożenia dla gospodarki, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub podobnych istotnych interesów drugiej Umawiającej się Strony, poprzez przekazywanie informacji dotyczących:

a) działań naruszających przepisy celne lub co do których istnieje takie podejrzenie i które mogą być istotne dla drugiej Umawiającej się Strony;

b) nowych sposobów i metod stosowanych przy działaniach naruszających przepisy celne;

- c) towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem naruszeń przepisów celnych;
- d) osób, w stosunku do których istnieją uzasadnione podejrzenia, że brały udział lub biorą udział w działaniach stanowiących naruszenie przepisów celnych; oraz
- e) środków transportu, w odniesieniu do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że były, są lub mogą być używane do działań stanowiących naruszenie przepisów celnych.

Artykuł 12

Forma i treść wniosku o pomoc

1. Wnioski na podstawie niniejszej Umowy są składane na piśmie. Załącza się do nich dokumenty niezbędne do wykonania wniosku. Jeżeli wymagać tego będzie pilna sytuacja, wnioski mogą być przyjęte w formie ustnej, lecz muszą być one niezwłocznie potwierdzone na piśmie.
2. Wnioski składane zgodnie z ust. 1 zawierają następujące informacje:
 - a) organ składający wniosek;
 - b) działanie, którego dotyczy wniosek;
 - c) przedmiot i powód wystąpienia z wnioskiem;
 - d) możliwie dokładne i wyczerpujące informacje dotyczące osób, w stosunku do których prowadzone jest dochodzenie;
 - e) podsumowanie istotnych faktów oraz już przeprowadzonych dochodzeń; oraz
 - f) powiązane elementy prawne.

3. Wnioski są składane w języku akceptowanym przez organ otrzymujący wniosek i organ składający wniosek. Wymóg ten może mieć również zastosowanie, w koniecznym zakresie, do dokumentów towarzyszącym wnioskowi określonych w ust. 1.

4. Jeśli wniosek nie spełnia podanych wyżej wymogów formalnych, można zażądać jego poprawienia lub uzupełnienia; do tego czasu organ otrzymujący wniosek może podjąć środki ostrożności.

Artykuł 13

Wykonanie wniosku

1. W celu wykonania wniosku o pomoc organ otrzymujący wniosek podejmuje, w granicach swoich uprawnień i dostępnych zasobów, wszystkie stosowne środki, przekazując

posiadane informacje oraz podejmując lub zlecając podjęcie odpowiednich czynności dochodzeniowych.

2. Wnioski o pomoc są wykonywane zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Umawiającej się Strony, z której pochodzi organ otrzymujący wniosek.

3. Upoważnieni urzędnicy organu składającego wniosek, za zgodą organu otrzymującego wniosek i z zastrzeżeniem warunków przez niego ustalonych, mogą otrzymać w urzędach organu otrzymującego wniosek informacje o działaniach naruszających lub mogących naruszać przepisy celne, których organ składający wniosek potrzebuje do celów niniejszej Umowy.

4. Upoważnieni urzędnicy organu składającego wniosek, za zgodą organu otrzymującego wniosek i z zastrzeżeniem warunków przez niego ustalonych, mogą być obecni przy czynnościach dochodzeniowych przeprowadzanych w konkretnych sprawach w ramach jurysdykcji organu otrzymującego wniosek.

5. W przypadku gdy wniosek nie może zostać wykonany, organ składający wniosek jest o tym niezwłocznie informowany wraz z podaniem przyczyn. Podaniu przyczyn mogą towarzyszyć wszelkie inne stosowne informacje, które organ otrzymujący wniosek uzna za przydatne dla organu składającego wniosek.

6. Organ otrzymujący wniosek powiadamia organ składający wniosek, na prośbę tego ostatniego i w przypadku gdy uzna to za stosowne, o terminie i miejscu działania, które zamierza podjąć w odpowiedzi na wniosek o udzielenie pomocy, aby tego rodzaju działanie mogło być skoordynowane.

Artykuł 14

Sposób przekazywania informacji

1. Organ otrzymujący wniosek przekazuje na piśmie wyniki badania organowi składającemu wniosek wraz z odpowiednimi dokumentami i innymi elementami.

2. Informacje te mogą być przekazane w formie elektronicznej.

Artykuł 15

Wyjątki od obowiązku udzielenia pomocy

1. Pomocy można odmówić, wstrzymać lub też uzależnić jej udzielenie od spełnienia określonych warunków lub wymogów, w przypadku gdy Umawiająca się Strona, z której pochodzi organ otrzymujący wniosek, uważa, że udzielenie pomocy w ramach niniejszej Umowy mogłoby naruszyć suwerenność państwa członkowskiego Wspólnoty lub Japonii lub zagrozić bezpieczeństwu, porządkowi publicznemu lub innym istotnym interesom, o których mowa w art. 16 ust. 2.

W szczególności każda Umawiająca się Strona może ograniczyć informacje przekazywane drugiej Stronie, jeśli ta druga Strona nie może zapewnić wymaganej przez pierwszą Stronę gwarancji w zakresie poufności lub w odniesieniu do ograniczeń w zakresie celów, dla których informacje te będą wykorzystane.

2. Pomoc może zostać wstrzymana przez organ otrzymujący wniosek ze względu na możliwość zakłócenia toczącego się dochodzenia, włącznie z dochodzeniem właściwych organów egzekwowania prawa, śledztwem i postępowaniem sądowym lub administracyjnym. W takim przypadku organ otrzymujący wniosek przeprowadza konsultacje z organem składającym wniosek w celu określenia, czy pomoc mogłaby być udzielona z zastrzeżeniem warunków określonych przez organ otrzymujący wniosek.

3. W przypadku gdy organ składający wniosek wnosi o udzielenie pomocy, której sam nie mógłby udzielić, gdyby otrzymał podobny wniosek, informacja o tym fakcie powinna zostać zamieszczona we wniosku. Decyzja o wykonaniu takiego wniosku należy do organu otrzymującego wniosek.

4. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 decyzja organu otrzymującego wniosek wraz z należytym uzasadnieniem jest niezwłocznie przekazywana organowi składającemu wniosek.

Artykuł 16

Wymiana informacji i poufność

1. Wszelkie informacje przekazywane zgodnie z niniejszą Umową w jakiegokolwiek formie są traktowane, w zależności od przepisów ustawowych i wykonawczych każdej z Umawiających się Stron, jako poufne i są objęte ochroną przewidzianą w stosunku do podobnych informacji w przepisach ustawowych i wykonawczych Umawiającej się Strony, z której pochodzi organ celny otrzymujący informacje, oraz w odpowiednich przepisach mających zastosowanie wobec organów Wspólnoty, chyba że Umawiająca się Strona, która dostarczyła informacje, wyraziła uprzednio zgodę na ich ujawnienie.

2. Dane osobowe mogą być wymieniane tylko w przypadku, gdy Umawiająca się Strona mająca je otrzymać zobowiąże się do ochrony tych danych w co najmniej równorzędnym zakresie do ochrony zapewnianej w danym przypadku przez Umawiającą się Stronę mającą przekazać informacje. Umawiająca się Strona przekazująca informacje nie zastrzega bardziej rygorystycznych warunków niż te, które mają zastosowanie w ramach jej jurysdykcji.

Umawiające się Strony przekazują sobie informacje dotyczące przepisów ustawowych i wykonawczych każdej Umawiającej się Strony, włącznie z, w stosownych przypadkach, przepisami państw członkowskich Wspólnoty.

3. Uzyskane informacje są wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w niniejszej Umowie. Jeżeli jedna

z Umawiających się Stron pragnie wykorzystać te informacje do innych celów, musi wcześniej uzyskać na to pisemną zgodę organu celnego, który je dostarczył. Wykorzystanie takie podlega ograniczeniom określonym przez ten organ.

4. Postanowienia ust. 3 nie stoją na przeszkodzie wykorzystaniu informacji uzyskanych zgodnie z niniejszą Umową, w charakterze dowodów w postępowaniu administracyjnym wszczętym w związku ze stwierdzeniem naruszenia przepisów celnych. W związku z tym Umawiające się Strony mogą wykorzystywać informacje uzyskane zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy jako dowody w swoich protokołach, sprawozdaniach, w ramach przesłuchań oraz w postępowaniach administracyjnych. Organ celny, który dostarczył te informacje, jest natychmiast powiadamiany o takim wykorzystaniu.

5. Nie naruszając postanowień ust. 3 niniejszego artykułu, o ile organ celny dostarczający informacje nie wskaże inaczej, organ celny otrzymujący informację może przekazać uzyskane informacje zgodnie z niniejszą Umową właściwym organom egzekwowania prawa Umawiającej się Strony. Wskazane organy mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie w celu prawidłowego stosowania przepisów celnych, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 16 i 17 niniejszej Umowy.

6. Postanowienia niniejszego artykułu nie stoją na przeszkodzie wykorzystaniu lub ujawnieniu informacji w zakresie, w jakim istnieje taki obowiązek zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Umawiającej się Strony, z której pochodzi organ celny otrzymujący te informacje. Wymieniony organ celny powiadamia wcześniej o takim ujawnieniu, tam gdzie jest to możliwe, organy celne, które dostarczyły informacji.

Umawiająca się Strona otrzymująca informacje wykorzystuje w uzasadnionych przypadkach, o ile Umawiająca się Strona, która dostarczyła te informacje, nie postanowiła inaczej, wszystkie dostępne środki na mocy obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych pierwszej Umawiającej się Strony, aby zachować poufność informacji i chronić dane osobowe, mając na uwadze wnioski składane przez stronę trzecią lub inne organy o ujawnienie danych informacji.

Artykuł 17

Postępowanie karne

Informacje przekazane przez organy celne danej Umawiającej się Strony organom celnym innej Umawiającej się Strony na mocy niniejszej Umowy nie są wykorzystywane przez tą ostatnią Stronę w postępowaniach karnych prowadzonych przez sąd lub sędziego.

Artykuł 18

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

1. Wydatki poniesione przy wdrażaniu niniejszej Umowy są odpowiednio ponoszone przez Umawiającą się Stronę.

2. Jeżeli podczas wykonania wniosku okazuje się, że jego realizacja pociągnie za sobą nadzwyczajne wydatki, organy celne konsultują się w celu ustalania warunków, na jakich możliwa jest kontynuacja wykonania tego wniosku.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 19

Nagłówki

Nagłówki tytułów i artykułów niniejszej Umowy zostały wprowadzone wyłącznie ze względu na ułatwienie dokonywania odesłań i nie mają wpływu na interpretację niniejszej Umowy.

Artykuł 20

Konsultacje

Wszelkie kwestie i spory związane interpretacją lub wdrożeniem niniejszej Umowy są rozstrzygane w drodze wzajemnych konsultacji między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 21

Wspólny Komitet Współpracy Celnej

1. Niniejszym ustanawia się Wspólny Komitet Współpracy Celnej, składający się z urzędników Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Spraw Zagranicznych Japonii oraz urzędników Wspólnoty Europejskiej odpowiedzialnych za sprawy celne. Inni urzędnicy obu Umawiających się Stron, posiadający niezbędną wiedzę specjalistyczną w zakresie omawianych kwestii, mogą być włączeni na zasadzie *ad hoc* w prace Komitetu. Miejsce, termin i porządek obrad posiedzeń Komitetu są ustalane w drodze wzajemnych uzgodnień.

2. Zadania Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej obejmują m.in.:

- a) czuwanie nad sprawnym funkcjonowaniem niniejszej Umowy;
- b) podejmowanie działań niezbędnych do zapewnienia współpracy celnej zgodnie z celami niniejszej Umowy;
- c) wymianę poglądów na tematy będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczące współpracy celnej, w tym związanych z środkami i zasobami koniecznymi dla ich realizacji;
- d) proponowanie rozwiązań służących realizacji celów niniejszej Umowy; oraz

e) przyjęcie regulaminu wewnętrznego.

Artykuł 22

Wejście w życie i czas obowiązywania

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie wzajemnej notyfikacji, w drodze wymiany not dyplomatycznych, przez Umawiające się Strony, o dopełnieniu niezbędnych do tego celu procedur.

2. Niniejsza Umowa może być zmieniana w ramach wzajemnych uzgodnień Umawiających się Stron, dokonywanych w drodze wymiany not dyplomatycznych. Zmiany wchodzą w życie na warunkach określonych w ust. 1, o ile Umawiające się Strony nie postanowiły inaczej.

3. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez pisemne powiadomienie drugiej Strony. Umowa wygasa trzy miesiące od daty powiadomienia drugiej Umawiającej się Strony. Wnioski o udzielenie pomocy złożone przed wypowiedzeniem Umowy są wykonywane zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 23

Teksty autentyczne

Niniejsza Umowa jest sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i japońskim, przy czym teksty te są na równi autentyczne. W przypadku rozbieżności interpretacji wersje angielska i japońska mają pierwszeństwo przed innymi wersjami językowymi.

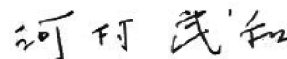
Na dowód czego niżej wymienieni, będąc do tego należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w Brukseli, dnia trzydziestego stycznia 2008 r.

W imieniu Wspólnoty
Europejskiej

W imieniu Rządu Japonii

IV

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

URZĄD NADZORU EFTA

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 329/05/COL

z dnia 20 grudnia 2005 r.

zmieniająca po raz pięćdziesiąty czwarty zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez wnioski dotyczące odpowiednich środków

URZĄD NADZORU EFTA,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 61–63 oraz protokół 26,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości⁽²⁾, w szczególności jego art. 24, art. 5 ust. 2 lit. b), art. 1 części I protokołu 3 oraz art. 18 i 19 części II protokołu 3,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 24 Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, Urząd Nadzoru EFTA nadaje moc prawną postanowieniom Porozumienia EOG dotyczącym pomocy państwa,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, Urząd Nadzoru EFTA wydaje zawiadomienia oraz wytyczne w kwestiach objętych Porozumieniem EOG, jeśli porozumienie to lub porozumienie o nadzorze i trybunale wyraźnie tak stanowi lub jeśli Urząd Nadzoru EFTA uznaje to za konieczne,

PRZYWOŁUJĄC Zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa⁽³⁾ przyjęte przez Urząd Nadzoru EFTA dnia 19 stycznia 1994 r.⁽⁴⁾,

MAJĄC NA UWADZE, że w dniu 6 września 2005 r. Komisja Europejska opublikowała komunikat określający wytyczne dotyczące stosowania zasad pomocy państwa w odniesieniu do finansowania portów lotniczych oraz pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych⁽⁵⁾,

MAJĄC NA UWADZE, że wyżej wymieniony komunikat ma również znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego,

MAJĄC NA UWADZE, że należy zagwarantować jednolite stosowanie zasad EOG w zakresie pomocy państwa na całym terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z pkt II części „OGÓLNE” zamieszczonej na końcu załącznika XV do Porozumienia EOG, Urząd Nadzoru EFTA przyjmuje, po konsultacji z Komisją, akty prawne odpowiadające tym, które zostały przyjęte przez Komisję Europejską,

PO KONSULTACJI z Komisją Europejską,

ODWOŁUJĄC SIĘ do konsultacji, które Urząd Nadzoru EFTA odbył z państwami EFTA w przedmiotowej sprawie w pismach z dnia 7 listopada 2005 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

1) Wytyczne w sprawie pomocy państwa zmienia się poprzez wprowadzenie nowego rozdziału 30A w sprawie finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności przez przedsiębiorstwa lotnicze oferujące przeloty z regionalnych portów lotniczych. Nowy rozdział stanowi załącznik I do niniejszej decyzji. Proponuje się także odpowiednie środki wymienione w załączniku I do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Zwane dalej „Porozumieniem EOG”.

⁽²⁾ Zwane dalej „Porozumieniem o Nadzorze i Trybunale”.

⁽³⁾ Zwane dalej „wytycznymi w sprawie pomocy państwa”.

⁽⁴⁾ Pierwotnie opublikowane w Dz.U. L 231 z 3.9.1994 oraz w Suplemencie EOG nr 32 z tego samego dnia. Zaktualizowana wersja wytycznych w sprawie pomocy państwa dostępna jest na stronie internetowej Urzędu Nadzoru: www.eftasurv.int

⁽⁵⁾ Wytyczne wspólnotowe dotyczące finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych (Dz.U. C 312 z 9.12.2005, s. 1).

- 2) Państwa EFTA zostają poinformowane pismem zawierającym egzemplarz niniejszej decyzji wraz z załącznikiem do tej decyzji. Państwa EFTA prosi się o wyrażenie zgody na proponowane odpowiednie środki do 1 czerwca 2006 r.
- 3) Komisja Europejska zostaje poinformowana zgodnie z lit. d) protokołu 27 do Porozumienia EOG za pomocą egzemplarza niniejszej decyzji wraz z wyżej wymienionym załącznikiem.
- 4) Niniejsza decyzja, wraz z załącznikiem I, zostaje opublikowana w sekcji EOG oraz w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.
- 5) W przypadku przyjęcia przez państwa EFTA wniosku dotyczącego odpowiednich środków zostanie opublikowane

skrócone obwieszczenie w sekcji EOG *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz w jego Suplemencie EOG (zawarte w załączniku II do niniejszej decyzji).

- 6) Decyzja w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2005 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Einar M. BULL
Przewodniczący

Kurt JÄGER
Członek Kolegium

ZAŁĄCZNIK

„30A. FINANSOWANIE PORTÓW LOTNICZYCH I POMOC PAŃSTWA NA ROZPOCZĘCIE DZIAŁALNOŚCI DLA PRZEDSIĘBIORSTW LOTNICZYCH OFERUJĄCYCH PRZELOTY Z REGIONALNYCH PORTÓW LOTNICZYCH**30A.1. Wprowadzenie****30A.1.1. Kontekst ogólny**

- (1) Komisja Wspólnot Europejskich (zwana dalej »Komisją Europejską« lub »Komisją«) opublikowała komunikat dotyczący finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych, które wpisują się w ogólny kontekst planu utworzenia Europejskiej Przestrzeni Powietrznej. Całość środków związanych z liberalizacją sektora, nazywana »trzecim pakietem lotniczym«, obowiązujących w Unii Europejskiej od 1993 r. i w EOG od 1994 r., pozwoliła wszystkim przewoźnikom lotniczym posiadającym licencję EOG na dostęp od kwietnia 1997 roku do obszaru objętego Porozumieniem EOG, bez żadnych ograniczeń, w tym taryfowych⁽¹⁾. W następstwie tych działań, w celu zapewnienia obywatelom wysokiej jakości usług po przystępnej cenie, świadczonych w sposób ciągły i na całości terytorium, zainteresowane państwa EOG mogły ustanowić, w wyraźnie określonych ramach prawnych, zobowiązania z tytułu świadczenia usług użyteczności publicznej w zakresie częstotliwości, punktualności obsługi, dostępności miejsc lub taryf preferencyjnych dla niektórych kategorii użytkowników. Zastosowanie wymienionych zobowiązań z tytułu świadczenia usług użyteczności publicznej pozwoliło transportowi lotniczemu wnieść znaczący wkład w działania na rzecz spójności ekonomicznej i społecznej oraz zrównoważonego rozwoju regionów.
- (2) Ponadto podjęto szereg działań, na przykład w zakresie przydziału czasu na start i lądowanie⁽²⁾, obsługi naziemnej⁽³⁾ i komputerowych systemów rezerwacji⁽⁴⁾, mających na celu zapewnienie większej liberalizacji rynku i umożliwienie uczciwej konkurencji między podmiotami w sektorze.
- (3) Urząd Nadzoru EFTA (zwany dalej »Urzędem Nadzoru«) stwierdził, że wytyczne Komisji Europejskiej mają znaczenie dla EOG i niniejszym przyjmuje odpowiadające wytyczne na mocy uprawnień przyznanych mu na mocy art. 5 ust. 2 lit. b) Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości (zwanego dalej »porozumieniem o nadzorze i trybunale«)⁽⁵⁾.
- (4) Poza tym Urząd Nadzoru zasadniczo uznaje, że porty lotnicze wywierają określony wpływ na sukces gospodarki lokalnej oraz utrzymanie lokalnych usług, takich jak edukacja lub służba zdrowia. Przepływ pasażerów i obsługa ładunków lotniczych mają rzeczywiście zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności i rozwoju regionów. Porty lotnicze zapewniające wysokiej jakości usługi działają jak magnes na przedsiębiorstwa lotnicze, i sprzyjają w ten sposób działalności gospodarczej, jak również spójności ekonomicznej, społecznej i regionalnej na obszarze objętym Porozumieniem EOG.
- (5) Urząd Nadzoru z zadowoleniem odnotowuje te zmiany i docenia udział tanich linii lotniczych w ogólnej obniżce cen transportu lotniczego w Europie oraz zwiększenia dostępu do tego środka transportu. Urząd Nadzoru musi jednak zapewnić zgodność z Porozumieniem EOG, w szczególności z przepisami w dziedzinie konkurencji, a zwłaszcza przepisami dotyczącymi pomocy państwa.

30A.1.1.1. Typy portów lotniczych

- (6) W sektorze portów lotniczych istnieją obecnie różne szczeble konkurencji między różnymi typami portów lotniczych. Jest to kluczowy aspekt, którego nie można pominąć przy badaniu pomocy państwa, wymagający analizy stopnia zagrożenia jeżeli chodzi o możliwość zakłócenia konkurencji oraz wpływu na funkcjonowanie Porozumienia EOG. Poszczególne scenariusze konkurencji oceniane są indywidualnie, z uwzględnieniem cech charakterystycznych danego rynku. Badania⁽⁶⁾ wykazały jednak, że duże międzynarodowe węzły (ang. *hubs*) konkurują zazwyczaj z portami lotniczymi o podobnych rozmiarach, w zakresie wszystkich reprezentowanych rynków przewozów, przy czym poziom konkurencji może zależeć od czynników takich jak zagęszczenie ruchu oraz możliwość alternatywnych przewozów, lub, w niektórych przypadkach (opisanych poniżej), konkurują z dużymi regionalnymi portami lotniczymi. Duże regionalne porty lotnicze mogą konkurować nie tylko z innymi dużymi regionalnymi portami lotniczymi, ale również z dużymi węzłami w EOG oraz transportem lądowym, zwłaszcza jeżeli do lotniska istnieje dobry dostęp drogą lądową. Te same badania wykazują, że małe porty lotnicze z reguły nie konkurują z innymi portami lotniczymi, poza, w niektórych przypadkach, sąsiadującymi ze sobą portami lotniczymi o zbliżonych rozmiarach, jeżeli obsługują one nakładające się na siebie rynki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym (Dz.U. L 240 z 24.8.1992), włączone do pkt 66b załącznika XIII do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 7/94 z dnia 21 marca 1994 r. (Dz.U. L 160 z 28.6.1994, str. 1 oraz Suplement EOG nr 17 z 28.6.1994); rozporządzenie Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzwspólnotowych tras lotniczych (Dz.U. L 240 z 24.8.1992), włączone do pkt 64a załącznika XIII do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 7/94 z dnia 21 marca 1994 r. (Dz.U. L 160 z 28.6.1994, str. 1 oraz Suplement EOG nr 17 z 28.6.1994) oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 2409/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze (Dz.U. L 240 z 24.8.1992) włączone do pkt 65 załącznika XIII Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 7/94 z dnia 21 marca 1994 r. (Dz.U. L 160 z 28.6.1994, str. 1 oraz Suplement EOG nr 17 z 28.6.1994).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. L 14 z 22.1.1993), włączone do pkt 64b załącznika XIII Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 154/2004 (Dz.U. L 102 z 21.4.2005, str. 33 oraz Suplement EOG nr 20 z 21.4.2005).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. L 272 z 25.10.1996), włączone do pkt 64c załącznika XIII Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 79/2000 z dnia 2 października 2000 r. (Dz.U. L 315 z 14.12.2000, str. 20 oraz Suplement EOG nr 59 z 14.12.2000).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2299/89 z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji (Dz.U. L 220 z 29.7.1989), włączone do pkt 63 załącznika XIII Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 148/99 z dnia 5 listopada 1999 r. (Dz.U. L 15 z 18.1.2001, str. 45 oraz Suplement EOG nr 3 z 18.1.2001).

⁽⁵⁾ Pełny tekst Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, wraz z wszystkimi zmianami, jest dostępny na stronie internetowej Sekretariatu EFTA: <http://secretariat.efta.int/Web/legaldocuments/>

⁽⁶⁾ *Study on competition between airports and the application of State aid rules* [Badanie dotyczące konkurencji między portami lotniczymi oraz zastosowania przepisów w zakresie pomocy państwa] – Uniwersytet w Cranfield, czerwiec 2002 r.

(7) Urząd Nadzoru przyjmuje dla celów niniejszych wytycznych, cztery wymienione niżej kategorie portów lotniczych:

- kategorię A, zwaną dalej, kategorią »dużych portów lotniczych EOG« obsługujących ponad 10 mln pasażerów rocznie,
- kategorię B składającą się z »krajowych portów lotniczych« obsługujących od 5 do 10 mln pasażerów rocznie,
- kategorię C składającą się z »dużych regionalnych portów lotniczych« obsługujących od 1 do 5 mln pasażerów rocznie,
- kategorię D zwaną dalej kategorią »małych regionalnych portów lotniczych« obsługujących poniżej 1 mln pasażerów rocznie.

30A.2. Cele niniejszych wytycznych i porównanie z wytycznymi z roku 1994

(8) Rozdział 30 Wytycznych Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie pomocy państwa odnosi się do Wytycznych Komisji z 1994 r. dotyczących stosowania art. 92 (obecnie art. 87) i art. 93 (obecnie art. 88) Traktatu WE oraz art. 61 Porozumienia EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa ⁽⁷⁾ (zwanymi dalej »wytycznymi w sektorze lotnictwa«). Wytyczne w sektorze lotnictwa nie obejmują wszystkich nowych aspektów związanych z finansowaniem portów lotniczych oraz pomocą w uruchamianiu nowych tras.

(9) Wytyczne Komisji z 1994 r. określają niemal wyłącznie warunki przyznawania przedsiębiorstwom lotniczym pomocy państwa, ograniczając jednocześnie bezpośrednią pomoc operacyjną na rzecz linii lotniczych jedynie do przypadków, gdy istnieje zobowiązanie świadczenia usługi użyteczności publicznej oraz pomocy o charakterze społecznym. Część II.3 wytycznych Komisji z 1994 r. dotyczy inwestycji publicznych w infrastrukturę portów lotniczych. Stanowi ona, że »realizacja projektów infrastruktury (portów lotniczych) stanowi działanie w ramach ogólnej polityki gospodarczej, do kontroli którego Komisja nie jest uprawniona na mocy postanowień traktatu dotyczących pomocy państwa. Ta ogólna zasada ma zastosowanie wyłącznie do budowy infrastruktury przez państwa członkowskie i nie dotyczy pomocy wynikającej z preferencyjnego traktowania poszczególnych przedsiębiorstw i przeznaczonej na korzystanie z infrastruktury«.

Obecnie obowiązujące wytyczne uzupełniają zatem, a nie zastępują wytyczne z 1994 r. określając, w jaki sposób przepisy w dziedzinie konkurencji należy stosować w odniesieniu do różnych sposobów finansowania portów lotniczych (patrz: sekcja 30A.4) oraz do pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych (patrz: sekcja 30A.5).

(10) W tym celu Urząd Nadzoru uwzględnia wkład rozwoju wspólnotowych regionalnych portów lotniczych. Tak więc:

- wzmożone wykorzystywanie regionalnych portów lotniczych odgrywa pozytywną rolę w walce z natężeniem transportu lotniczego w głównych węzłach europejskich; W »Białej księdze dotyczącej europejskiej polityki transportowej w perspektywie 2010 r. – czas wyboru« ⁽⁸⁾, Komisja wyjaśnia, że »o ile zatłoczenie przestrzeni stało się już przedmiotem konkretnego planu działania, zatłoczeniu na ziemi wciąż nie poświęca się należytej uwagi ani nie podejmuje odpowiednich zobowiązań. Niemal połowa z 50 największych europejskich portów lotniczych osiągnęła jednak, lub jest bliska osiągnięcia, pełnego nasycenia pod względem przepustowości infrastruktury naziemnej«,
- zwiększenie liczby punktów dostępu do lotów wewnątrzwspólnotowych sprzyja zwiększonej mobilności europejskich obywateli,
- ponadto rozwój wyżej wymienionych portów lotniczych pociąga za sobą rozwój gospodarki w danym regionie.

Próbując rozwijać swoją ofertę, regionalne porty lotnicze znajdują się w mniej korzystnej sytuacji niż duże węzły europejskie, takie jak w Londynie, Paryżu lub Frankfurtach. Z portów tych nie korzystają wielkie renomowane przedsiębiorstwa lotnicze, koncentrujące w nich swe działania w celu zaoferowania swoim pasażerom maksymalnej liczby połączeń komunikacyjnych oraz wykorzystania poważnych korzyści skali, na jakie taka struktura pozwala. Mogły również nie osiągnąć wielkości krytycznej, która byłaby wystarczająca dla zwiększenia ich atrakcyjności. Ponadto regionalne porty lotnicze muszą zrównoważyć braki w zakresie wizerunku i renomy wynikające z położenia w regionach mających trudności gospodarcze.

(11) W związku z powyższym w niniejszych wytycznych Urząd Nadzoru przyjmuje podejście sprzyjające rozwojowi regionalnych portów lotniczych, czuwając jednocześnie nad tym, by zachowane zostały zasady przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności, aby zapobiec wszelkim zakłóceniom konkurencji niezgodnym ze wspólnym interesem w przypadku finansowania regionalnych portów lotniczych ze źródeł publicznych oraz pomocy państwa przyznawanej przedsiębiorstwom lotniczym.

⁽⁷⁾ Rozdział 30 Wytycznych Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie pomocy państwa dotyczący pomocy na rzecz sektora lotnictwa (Dz.U. L 124 z 23.5.1996 oraz Suplement EOG nr 23 z 23.5.1996) odwołuje się do wytycznych Wspólnoty dotyczących stosowania art. 92 i 93 Traktatu WE oraz art. 61 Porozumienia EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa oraz stanowi, że Urząd Nadzoru zastosuje kryteria odpowiadające kryteriom przedstawionym w wytycznych Komisji.

⁽⁸⁾ Biała księga »Europejska polityka transportowa w perspektywie 2010 r. – czas wyboru«, COM(2001) 370 wersja ostateczna.

- (12) Podejście to musi również uwzględniać ogólne cele polityki transportowej, a w szczególności intermodalność transportu lotniczego i kolejowego. W ciągu ostatnich lat przyczyniono się w dużym stopniu, zarówno poprzez politykę, jak i finansowanie, do dalszej realizacji ambitnych programów rozwoju sieci kolei dużej prędkości. Kolej dużej prędkości stanowi niezwykle atrakcyjną w kryteriach czasu, ceny, komfortu i zrównoważonego rozwoju, alternatywę dla samolotu. Bez względu na wysiłki, jakich trzeba będzie dołożyć w celu rozwinięcia sieci kolei szybkobieżnej na całym terytorium objętym Porozumieniem EOG, należy starać się wykorzystać zdolność kolei dużej prędkości do zapewnienia dobrze funkcjonujących połączeń wysokiej jakości oraz zachęcać podmioty z sektora kolejowego i lotniczego do podjęcia współpracy w oparciu o art. 53 Porozumienia EOG, w celu zapewnienia komplementarności tych sektorów w ogólnym interesie użytkowników.
- (13) Ponieważ w niniejszych wytycznych przedstawiono określone stanowisko m.in. w sprawie pomocy państwa lub jej braku, przedstawiono w nich orientacyjnie ogólną interpretację tych kwestii przez Urząd Nadzoru w momencie redagowania wytycznych. Ma to wyłącznie charakter informacyjny i pozostaje bez uszczerbku dla interpretacji tej kwestii przez Trybunał EFTA lub sądy wspólnotowe.

30A.3. Zakres stosowania i wspólne zasady zgodności

30A.3.1. Zakres stosowania i podstawa prawna

- (14) Niniejsze ramy określają, w jakim zakresie i w jaki sposób finansowanie portów lotniczych przez państwo, jak również pomoc państwa na stworzenie nowych tras, będą oceniane przez Urząd Nadzoru w świetle zasad i procedur dotyczących pomocy państwa. Do celów oceny Urząd Nadzoru zastosuje art. 59 ust. 2 lub art. 61 ust. 3 lit. a), b) lub c) Porozumienia EOG.
- (15) Artykuł 59 ust. 2 Porozumienia EOG umożliwia państwom EFTA, w odniesieniu do przedsiębiorstw świadczących usługi w ogólnym interesie gospodarczym, odstąpienie od przepisów wspólnotowych dotyczących pomocy państwa, jeżeli stosowanie tych przepisów stanowi prawną lub faktyczną przeszkodę w wykonywaniu przez te przedsiębiorstwa powierzonych im szczególnych zadań i jeżeli rozwój wymiany handlowej nie zostaje naruszony w sposób sprzeczny z interesem Umawiających się Stron.
- (16) W art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG wymieniona jest pomoc, która może zostać uznana za zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG. Artykuł 61 ust. 3 lit. a) i c) zezwala na odstępstwa w odniesieniu do pomocy mającej na celu sprzyjanie lub ułatwianie rozwoju niektórych regionów i/lub niektórych działań gospodarczych.
- (17) W rozdziale 25 Wytycznych w sprawie pomocy państwa dotyczących krajowej pomocy regionalnej (zwanych dalej »wytycznymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej«) Urząd Nadzoru określił warunki, w których pomoc regionalna może zostać uznana za zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. a) i c). Pomoc operacyjna⁽⁹⁾ przyznana na rzecz portów lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych (podobnie jak pomoc na uruchomienie działalności) może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, jedynie w drodze wyjątku i na ściśle określonych warunkach, w regionach Europy znajdujących się w trudnej sytuacji gospodarczej, takich jak regiony korzystające z odstępstwa na mocy art. 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG oraz w regionach o słabym zaludnieniu⁽¹⁰⁾.
- (18) Zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. b) pomoc przeznaczona na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania, może zostać uznana za zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG. Odnosi się to w szczególności do projektów w ramach sieci transeuropejskich, które mogą obejmować projekty dotyczące portów lotniczych.
- (19) W przypadku gdy wyżej wymienione postanowienia nie mają zastosowania, Urząd Nadzoru dokonuje oceny zgodności pomocy przyznanej portom lotniczym oraz pomocy na rozpoczęcie działalności na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG. Badając zgodność, Urząd Nadzoru kieruje się przedstawionymi poniżej przepisami.

30A.3.2. Istnienie pomocy państwa

30A.3.2.1. Działalność gospodarcza portów lotniczych

- (20) Porozumienie EOG pozostaje neutralne w odniesieniu do wyboru dokonywanego przez dane państwo między własnością państwową a prywatną portów lotniczych. Dla stwierdzenia, czy dany środek stanowi pomoc państwa, zasadniczą sprawą jest stwierdzenie, czy beneficjent prowadzi działalność gospodarczą⁽¹¹⁾. Nie ma wątpliwości co do tego, że przedsiębiorstwa lotnicze prowadzą działalność gospodarczą. Tak więc jeśli dany port lotniczy prowadzi działalność gospodarczą, niezależnie od jego statusu prawnego i sposobu jego finansowania, jest on przedsiębiorstwem w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG i stosowane są wobec niego przepisy dotyczące pomocy państwa⁽¹²⁾.

⁽⁹⁾ Wytyczne Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie pomocy państwa dotyczące krajowej pomocy regionalnej (Dz.U. L 111 z 29.4.1999 i Suplement EOG nr 18 z 29.4.1999). Pomoc operacyjna jest definiowana w wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej jako pomoc »mająca na celu zmniejszenie wydatków bieżących przedsiębiorstwa« (pkt 25.4.26), podczas gdy pomoc na inwestycje początkowe odnosi się do »inwestycji w majątek trwały związanych z utworzeniem nowego obiektu, rozwoju istniejącego obiektu lub rozpoczęcia działalności pociągającej za sobą zasadniczą zmianę produktu lub sposobu produkcji w istniejącym obiekcie« (pkt 25.4.6).

⁽¹⁰⁾ Patrz: pkt 25.4.26 i kolejne wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej.

⁽¹¹⁾ Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości wszelka działalność polegająca na oferowaniu towarów i usług na danym rynku stanowi działalność gospodarczą. Patrz: sprawa C-35/96 *Komisja przeciwko Włochom*, ECR [1998], str. I-3851 oraz sprawy C-180/98 do 184/98 *Pavlov* ECR [2000], str. I-6451.

⁽¹²⁾ Sprawy C-159/91 i C-160/91, *Poucet przeciwko AGF i Pistre przeciwko Cancava*, ECR [1993], str. I-637.

- (21) Europejski Trybunał Sprawiedliwości (zwany dalej »Trybunałem Sprawiedliwości«) w sprawie *Aéroports de Paris* ⁽¹³⁾ (Paryskie porty lotnicze) orzekł, że działalność polegająca na zarządzaniu i użytkowaniu portów lotniczych, obejmująca świadczenie usług portu lotniczego na rzecz przedsiębiorstw lotniczych oraz różnych podmiotów świadczących usługi w obrębie portu lotniczego, stanowi działalność gospodarczą, gdyż z jednej strony polega ona na udostępnieniu przedsiębiorstwom lotniczym oraz różnym usługodawcom infrastruktury portu lotniczego w zamian za opłatę, której wysokość jest ustalana niezależnie przez samego zarządzającego, oraz, z drugiej strony, nie jest ona zależna od wykonywania prerogatyw władzy publicznej, oraz da się oddzielić od działań związanych z wykonywaniem wymienionych prerogatyw. Tak więc zarządzający portem lotniczym, prowadzi, z zasady, działalność gospodarczą w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, do której stosuje się postanowienia dotyczące pomocy państwa.
- (22) Jednak nie każdy rodzaj działalności wykonywanej przez zarządzającego portem lotniczym ma charakter gospodarczy. Konieczne jest dokonanie rozróżnienia między tymi rodzajami działalności i ustalenie, w jakim stopniu mają one charakter gospodarczy, a w jakim nie ⁽¹⁴⁾.
- (23) Jak zaznaczył Trybunał Sprawiedliwości, działania wchodzące zwykle w zakres kompetencji państwa, w wykonywaniu jego prerogatyw władzy publicznej, nie mają charakteru gospodarczego i nie wchodzą w zakres stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa. Działania te obejmują zapewnienie bezpieczeństwa, kontrolę ruchu lotniczego, działania policji, służb celnych itp. Ogólnie rzecz biorąc, finansowanie tych działań musi być ściśle ograniczone do rekompensaty związanych z nimi kosztów i nie może być wykorzystywane do finansowania innej działalności gospodarczej ⁽¹⁵⁾. Jak wyjaśnia Komisja Europejska w komunikacie z dnia 10 października 2001 r., po zamachach z dnia 11 września 2001 r. »zrozumiałe jest, że pewne środki zostają narzucone bezpośrednio przedsiębiorstwom lotniczym, jak również innym podmiotom sektora, takim jak porty lotnicze, podmioty zapewniające obsługę naziemną i podmioty świadczące usługi nawigacji lotniczej. Finansowanie powyższych działań przez władze państwowe nie powinno pociągać za sobą udzielania pomocy operacyjnej niezgodnej z Traktatem«.

30A.3.2.2. Działalność portów lotniczych stanowiąca usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym

- (24) Część działalności gospodarczej prowadzonej przez porty lotnicze może ponadto zostać uznana przez władze publiczne za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym. W takim przypadku władza nakłada na zarządzającego portem lotniczym pewną liczbę zobowiązań z tytułu świadczenia usług użyteczności publicznej, w celu zapewnienia właściwego zarządzania ogólnym interesem publicznym. W tych okolicznościach zarządzający portem lotniczym może otrzymać od władz publicznych rekompensatę dodatkowych kosztów związanych ze świadczeniem usług użyteczności publicznej. W związku z tym, w wyjątkowych przypadkach, nie jest wykluczone uznanie zarządzania portem lotniczym jako całością, za usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym. Władze publiczne mogłyby wówczas nałożyć na taki port lotniczy, na przykład port położony w odizolowanym regionie, zobowiązanie świadczenia usług użyteczności publicznej i ewentualnie podjąć decyzję o przyznaniu rekompensaty z tego tytułu. Niemniej jednak należy zauważyć, że zarządzanie całością portu lotniczego, jako usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym, nie powinno obejmować działań niezwiązanych bezpośrednio z podstawową działalnością portu lotniczego i wymienionych w ust. 43 ppkt (iv).
- (25) W tym kontekście Urząd Nadzoru przypomina wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie *Altmark* ⁽¹⁶⁾, który pozwolił na ustalenie orzecznictwa w tej dziedzinie. Trybunał Sprawiedliwości orzekł prawomocnie, że rekompensaty z tytułu świadczenia usługi użyteczności publicznej nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 87 Traktatu WE, jeśli spełniają cztery kryteria:
- 1) przedsiębiorstwo beneficjenta musi faktycznie być zobowiązane do świadczenia usług użyteczności publicznej i zobowiązanie to musi być w sposób jasny zdefiniowane;
 - 2) parametry, w oparciu o które obliczana jest rekompensata powinny być uprzednio określone, w sposób obiektywny i przejrzysty;
 - 3) wysokość rekompensaty nie może przekraczać kwoty niezbędnej do pokrycia całości lub części kosztów poniesionych w związku z wywiązywaniem się ze zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, przy uwzględnieniu odpowiednich wpływów i racjonalnego zysku z wywiązywania się z tych zobowiązań; oraz
 - 4) w przypadku gdy wyboru przedsiębiorstwa mającego wywiązywać się ze zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych nie dokonuje się zgodnie z procedurą udzielania zamówień publicznych, która pozwoliłaby na wybór oferenta świadczącego te usługi za cenę najkorzystniejszą dla danej społeczności, poziom rekompensaty należy określić na podstawie analizy kosztów, jakie typowe, dobrze zarządzane przedsiębiorstwo dysponujące odpowiednimi środkami potrzebnymi do spełnienia koniecznych wymogów z tytułu świadczenia usług publicznych poniosłoby wywiązując się z tych zobowiązań, przy uwzględnieniu odpowiednich wpływów i racjonalnego zysku z wywiązywania się z tych zobowiązań.

⁽¹³⁾ Sprawa T-128/98, *Aéroports de Paris przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, ECR [2000], str. II-3929, potwierdzona w sprawie C-82/01, ECR [2002], pkt 75–79.

⁽¹⁴⁾ Sprawa C-364/92, *SAT Fluggesellschaft przeciwko Eurocontro*, ECR [1994], str. I-43.

⁽¹⁵⁾ Sprawa C-343/95, *Calé & Figli v Servizi ecologici porto di Genova*, ECR [1997], str. I-1547; decyzja Komisji nr 309/2002 z dnia 19 marca 2003 r. »Bezpieczeństwo lotnicze – rekompensata kosztów w następstwie zamachów z 11 września 2001 r.«; decyzja Komisji nr 438/02 z dnia 16 stycznia 2002 r. »Dotowanie zarządów portów w wykonywaniu zadań wchodzących w zakres kompetencji władzy publicznej«.

⁽¹⁶⁾ Sprawa C-280/00, *Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg przeciwko Nahverkehrsgesellschaft Altmark*, ECR [2003], str. I-7747.

- (26) Z zachowaniem warunków określonych wyrokiem w sprawie Altmark, rekompensata z tytułu zobowiązania świadczenia usług użyteczności publicznej nałożona na zarządzającego portem lotniczym nie stanowi pomocy państwa.
- (27) Finansowanie portów lotniczych ze źródeł publicznych inne niż to wskazane powyżej może stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, jeżeli zakłóca konkurencję i wpływa na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG.

30A.3.2.3. Wpływ finansowania przyznanego portom lotniczym na konkurencję i wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG

- (28) Konkurencję między portami lotniczymi można ocenić w świetle kryteriów wyboru stosowanych przez przedsiębiorstwa lotnicze, w szczególności porównując takie elementy jak charakter usług świadczonych przez porty lotnicze oraz grupy klientów, zaludnienie lub działalność gospodarcza, natężenie ruchu, dostęp drogą lądową oraz poziom kosztów związanych z wykorzystywaniem infrastruktury oraz usług portu lotniczego. Poziom kosztów jest kluczowym elementem, gdyż przyznane danemu portowi lotniczemu finansowanie publiczne mogłoby być wykorzystane w celu utrzymania kosztów związanych z działaniem portu lotniczego na sztucznie niskim poziomie, pozwalającym na przyciągnięcie ruchu lotniczego i mogłoby istotnie zakłócać konkurencję.
- (29) Na podstawie niniejszych wytycznych Urząd Nadzoru ocenia, że kategorie określone w pkt 7 mogą pełnić rolę »wskaźnika« pozwalającego określić stopień, w jakim porty lotnicze mogą wzajemnie ze sobą konkurować, oraz w jakiej mierze finansowanie publiczne przyznane danemu portowi lotniczemu może zakłócać konkurencję.

Finansowanie publiczne przyznane krajowym portom lotniczym i portom lotniczym EOG (kategorii A i B) są zwykle uznawane za zakłócające lub grożące zakłóceniem konkurencji, oraz wpływające na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG. Finansowanie przyznane na rzecz małych regionalnych portów lotniczych (kategoria D) niesie ze sobą mniejsze ryzyko zakłócenia konkurencji lub wywarcia na wymianę handlową wpływu w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

- (30) Poza tymi bardzo ogólnymi uwagami, niemożliwe jest ustalenie metodologii dostosowanej do wszystkich możliwych sytuacji, zwłaszcza jeśli chodzi o porty lotnicze kategorii C i D.

Dlatego wszelkie środki, które mogłyby stanowić pomoc państwa na rzecz portu lotniczego powinny być zgłaszane, aby można było zbadać ich wpływ na konkurencję i wymianę między Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG i, w stosownych przypadkach, stwierdzić ich zgodność z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.

- (31) Decyzja Komisji z dnia 13 lipca 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych ma zastosowanie w przypadku powierzenia portom lotniczym kategorii D misji w ogólnym interesie gospodarczym. Pomoc państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych jest zwolniona z obowiązku uprzedniego zgłoszenia, pod warunkiem że rekompensata spełnia pewne warunki określone w decyzji⁽¹⁷⁾. Decyzja Komisji nie została jeszcze włączona do Porozumienia EOG.

30A.3.2.4. Zasada inwestora prywatnego w warunkach gospodarki rynkowej

- (32) Artykuł 125 Porozumienia EOG stanowi, że porozumienie w żaden sposób nie narusza przyjętych przez Umawiające się Strony przepisów regulujących prawo własności. W związku z powyższym Umawiające się Strony mogą posiadać przedsiębiorstwa i nimi zarządzać, nabywać akcje lub inne udziały w przedsiębiorstwach publicznych lub prywatnych.
- (33) Z zasady tej wynika, że Urząd Nadzoru nie może ani karać, ani nagradzać władz publicznych za to, że nabywają udział w kapitale niektórych spółek. Nie należy również do Urzędu Nadzoru wypowiadanie się na temat wyborów dokonywanych przez przedsiębiorstwa w odniesieniu do różnych sposobów finansowania.
- (34) W związku z powyższym w niniejszych wytycznych nie wprowadza się rozróżnienia pomiędzy różnymi rodzajami beneficjentów pod względem ich struktury prawnej lub przynależności do sektora publicznego albo prywatnego, i każde odwołanie do portów lotniczych lub przedsiębiorstw, które nimi zarządzają, odnosi się do każdego rodzaju podmiotu prawnego.

⁽¹⁷⁾ Patrz: decyzja Komisji 2005/842/WE w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 Traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 67). Decyzja ta nie została jeszcze włączona do Porozumienia EOG. Dlatego do czasu włączenia powyższej decyzji do ram prawnych EOG, tego rodzaju rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych podlegają ogólnemu obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z częścią I i art. 2 części II protokołu 3 Porozumienia o Nadzorze i Trybunale.

- (35) Jednakże wspomniane zasady niedyskryminacji i równości nie zwalniają władz krajowych lub przedsiębiorstw publicznych z obowiązku stosowania zasad konkurencji.
- (36) Z zasady, bez względu na to, czy chodzi o finansowanie publiczne na rzecz portów lotniczych, czy o finansowanie przyznane, bezpośrednio lub pośrednio, przez władze publiczne na rzecz przedsiębiorstw lotniczych, Urząd Nadzoru oceni, czy »w podobnych okolicznościach akcjonariusz prywatny, opierając się na przewidywanej możliwości zysku, niezależnie od wszelkich względów o charakterze społecznym lub związanych z polityką regionalną czy sektorową, dokonałby zapisu na akcje«⁽¹⁸⁾.
- (37) Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że »należy przypomnieć, że zasada równości, na którą powołują się rządy w odniesieniu do ogółu stosunków pomiędzy przedsiębiorstwami publicznymi i prywatnymi, zakłada, że te dwie grupy znajdują się w porównywalnej sytuacji; przedsiębiorstwa prywatne (...) określają swoją strategię przemysłową i handlową, uwzględniając w szczególności wymagania związane z rentownością. Z kolei na decyzje przedsiębiorstw publicznych mogą wpływać innego rodzaju czynniki, w ramach realizacji przez władze publiczne, które mogą mieć wpływ na te decyzje, celów w ogólnym interesie publicznym«⁽¹⁹⁾. Zatem pojęcie przewidywalnego zysku dla przedsiębiorcy, który faktycznie udostępnia środki jako uczestnik rynku, ma tutaj pierwszorzędne znaczenie.
- (38) Sądy wspólnotowe orzekły również, że postępowanie inwestora państwowego należy porównać z postępowaniem inwestora prywatnego realizującego określoną politykę strukturalną, globalną lub sektorową i kierującego się rentownością w dłuższej perspektywie⁽²⁰⁾. Ma to przede wszystkim zastosowanie w przypadku inwestycji w infrastrukturę.
- (39) Wszelkie wykorzystanie zasobów państwowych przez państwa EFTA lub przez władze publiczne na korzyść zarządzających portami lotniczymi lub przedsiębiorstw lotniczych należy zatem ocenić w świetle wspomnianych zasad. W przypadku gdy państwa EFTA lub władze publiczne zachowują się tak, jak prywatny podmiot gospodarczy, wspomniane korzyści nie stanowią pomocy państwa.
- (40) Jeżeli jednak zasoby państwowe oddaje się do dyspozycji jednemu przedsiębiorstwu na warunkach bardziej korzystnych (czyli, z ekonomicznego punktu widzenia, po niższych kosztach) niż te, które prywatny podmiot gospodarczy zaoferowałby innemu przedsiębiorstwu znajdującemu się w porównywalnej sytuacji finansowej i sytuacji konkurencji, to pierwsze z tych przedsiębiorstw otrzymuje korzyść stanowiącą pomoc państwa.
- (41) Jeżeli chodzi o pomoc na rozpoczęcie działalności, możliwe jest, aby państwowy port lotniczy przyznał przedsiębiorstwu lotniczemu korzyści finansowe z zasobów własnych uzyskanych z działalności gospodarczej, które nie stanowią pomocy państwa, jeżeli udowodni on, że działa jako inwestor prywatny, na przykład przy pomocy biznesplanu przedstawiającego prognozy rentowności swojej działalności gospodarczej jako portu lotniczego. Natomiast jeżeli prywatny port lotniczy udzieli finansowania, które polega jedynie na redystrybucji środków publicznych, które zostały mu w tym celu przyznane przez organ państwowy, dotacje te należy uznać za pomoc państwa, o ile decyzja o redystrybucji zasobów państwowych została podjęta przez władze publiczne.
- (42) Stosując zasadę inwestora prywatnego (brak pomocy), zakłada się, że cały model ekonomiczny, w którym podmiot gospodarczy działa jako inwestor jest wiarygodny: port lotniczy, który nie finansuje swoich inwestycji, nie ponosi odpowiednich opłat lub którego część kosztów operacyjnych jest pokrywana z funduszy publicznych, poza sytuacją świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym, nie może w normalnych warunkach być postrzegany jako prywatny podmiot gospodarczy w gospodarce rynkowej, chyba że analiza poszczególnych przypadków wykaże co innego; trudne byłoby zatem zastosowanie takiej interpretacji do tego rodzaju podmiotu.

30A.4. Finansowanie portów lotniczych

- (43) Działalność portu lotniczego można podzielić na wymienione poniżej kategorie:
- (i) budowa infrastruktury i urządzeń portu lotniczego (pasów startowych, terminali, płyty lotniska, wież kontrolnych) lub infrastruktury pomocniczej (instalacji przeciwpożarowych, wyposażenia bezpieczeństwa i ochrony);
 - (ii) użytkowanie infrastruktury obejmujące utrzymanie infrastruktury portu lotniczego i zarządzanie nią;
 - (iii) świadczenie dodatkowych usług portu lotniczego, związanych z transportem lotniczym, takich jak obsługa naziemna oraz wykorzystywanie infrastruktury powiązanej, ochrona przeciwpożarowa, służby ratownicze, służby bezpieczeństwa itp.; oraz
 - (iv) prowadzenie działalności komercyjnej, niezwiązanej bezpośrednio z podstawową działalnością portu lotniczego, obejmującej między innymi budowę, finansowanie, wykorzystywanie i wynajmowanie gruntu i budynków, nie tylko na biura i magazyny, ale także hotele i przedsiębiorstwa przemysłowe w obrębie portu lotniczego, jak również sklepy, restauracje, parkingi. Finansowanie ze środków publicznych takich rodzajów działalności, które nie stanowią działalności przewozowej, nie jest objęte niniejszymi wytycznymi i jest badane w oparciu o odpowiednie zasady sektorowe i ogólne.

⁽¹⁸⁾ Sprawa 40/85 *Królestwo Belgii przeciwko Komisji*, ECR [1986], str. I-2321.

⁽¹⁹⁾ Połączone sprawy 188/80 i 190/80 *Republika Francuska, Republika Włosa i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, ECR [1982], str. 2571, pkt 21.

⁽²⁰⁾ Sprawa C-305/89 *Włochy przeciwko Komisji* (»Alfa Romeo«), ECR [1991], str. I-1603, pkt 20. Sprawa T-228/99 *Westdeutsche Landesbank Girozentrale przeciwko Komisji*, ECR [2003], str. II-435, pkt 250–270.

- (44) Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do wszelkiej działalności portu lotniczego, z wyjątkiem działań związanych z bezpieczeństwem, kontrolą ruchu lotniczego oraz wszelką inną działalnością, za którą odpowiada państwo EFTA w ramach wykonywania prerogatyw władzy publicznej ⁽²¹⁾.

30A.4.1. *Finansowanie infrastruktury portów lotniczych*

- (45) Niniejsza część dotyczy pomocy na budowę infrastruktury i urządzeń portu lotniczego, o których mowa w ust. 43 lit. i) oraz ust. 44 powyżej.
- (46) Infrastruktura stanowi podstawę działalności gospodarczej prowadzonej przez podmiot zarządzający portem lotniczym. Ale również stanowi ona jedną z możliwości, poprzez którą państwo może oddziaływać na rozwój gospodarczy regionu, politykę zagospodarowania terenu i politykę transportową itp.
- (47) Jeżeli podmiot zarządzający portem lotniczym prowadzi działalność gospodarczą w rozumieniu wyroku, o którym mowa w ust. 21, powinien on finansować koszty użytkowania lub budowy zarządzanej przez siebie infrastruktury przy pomocy środków własnych. W związku z powyższym, przekazanie infrastruktury portu lotniczego zarządzającemu przez państwo EFTA (również na poziomie lokalnym lub regionalnym) niedziałające jako inwestor prywatny, które nie odbywa się w zamian za odpowiednią opłatę, lub przyznanie zarządzającemu dotacji ze środków publicznych na finansowanie infrastruktury może stawiać zarządzającego w uprzywilejowanej sytuacji w porównaniu z konkurencją, a więc powinny zostać zgłoszone i zbadane z punktu widzenia zasad dotyczących pomocy państwa.
- (48) Należy przypomnieć, że Komisja Europejska i Urząd Nadzoru miały już w przeszłości okazję wyjaśnienia, w jakich warunkach transakcje takie jak sprzedaż gruntów lub budynków ⁽²²⁾ lub prywatyzacja przedsiębiorstwa ⁽²³⁾ nie stanowią, w ich opinii, pomocy państwa. Ma to z reguły miejsce, jeżeli transakcje te są dokonywane po cenach rynkowych, zwłaszcza jeżeli cena jest ustalana w wyniku otwartej, bezwarunkowej, niedyskryminującej i gwarantującej równe traktowanie potencjalnych kandydatów procedury przetargowej, o której informacja została wystarczająco rozpowszechniona. Bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z przepisów i zasad mających zastosowanie do przetargów publicznych i koncesji, o ile mają one zastosowanie, podobne rozumowanie stosuje się zasadniczo, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, w przypadku sprzedaży infrastruktury lub oddania jej do dyspozycji przez władze publiczne.
- (49) Nie jest jednak możliwe wykluczenie z założenia obecności elementów pomocy państwa w każdej sprawie. Na przykład, jeżeli okaże się, że dana infrastruktura została przyznana wcześniej określonymu zarządzającemu, który wyciąga z tego nienależne korzyści, lub w przypadku niewytłumaczalnej różnicy pomiędzy ceną sprzedaży a poniesionymi niedługo wcześniej kosztami budowy, z której kupujący wyciągnął nienależne korzyści, mamy do czynienia z pomocą państwa.
- (50) W szczególności gdy infrastruktura pomocnicza, która w chwili przyznania istniejącej infrastruktury nie była przewidziana, zostaje oddana do dyspozycji podmiotu zarządzającego portem lotniczym, konieczne jest, aby zarządzający płacił czynsz w wartości rynkowej stosownie do kosztów tej nowej infrastruktury oraz okresu jej użytkowania. Ponadto jeżeli pierwotna umowa nie przewidywała dalszego rozwoju infrastruktury, niezbędne jest, aby infrastruktura pomocnicza była ściśle powiązana z użytkowaniem istniejącej wcześniej infrastruktury i aby przedmiot pierwotnej umowy z zarządzającym został zachowany.
- (51) W przypadkach, w których nie można wykluczyć obecności pomocy państwa, przedmiotowy środek musi zostać zgłoszony. Jeżeli dojdzie do potwierdzenia obecności pomocy państwa, pomoc tę będzie można uznać za zgodną na mocy art. 61 ust. 3 lit. a), b) lub c) lub art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG oraz, w razie potrzeby, na mocy odnośnych przepisów wykonawczych. W tym celu Urząd Nadzoru stwierdzi w szczególności, czy:

- budowa i użytkowanie infrastruktury odpowiadają jasno sprecyzowanym celom związanym z ogólnym interesem gospodarczym (rozwój regionalny, dostęp itp.);
- infrastruktura jest niezbędna i współmierna z punktu widzenia wyznaczonego celu;
- infrastruktura oferuje zadowalające średnioterminowe perspektywy użytkowania, zwłaszcza jeśli chodzi o już istniejącą infrastrukturę;
- dostęp do danej infrastruktury otwarty jest dla wszystkich potencjalnych użytkowników w sposób równy i niedyskryminujący;
- stopień wpływu na rozwój handlu nie jest sprzeczny z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.

⁽²¹⁾ Patrz: decyzja Komisji nr 309/2002 – Francja: bezpieczeństwo lotnicze – rekompensata kosztów w następstwie zamachów z dnia 11 września 2001 r. (Dz.U. C 148 z 25.6.2003).

⁽²²⁾ Wytyczne Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie elementów pomocy państwa w sprzedaży gruntów i budynków przez władze publiczne (Dz.U. L 137 z 8.6.2000 oraz Suplement EOG nr 26 z 8.6.2000). Wytyczne te odpowiadają komunikatowi Komisji w sprawie elementów pomocy państwa w sprzedaży gruntów i budynków przez władze publiczne.

⁽²³⁾ Sprawozdanie Komisji Europejskiej w sprawie polityki konkurencji, 1993, ust. 402 i 403.

30A.4.2. Pomoc na zarządzanie infrastrukturą portu lotniczego

- (52) Urząd Nadzoru uważa z zasady, że podmiot zarządzający portem lotniczym, podobnie jak każdy działający na rynku podmiot, powinien pokryć ze środków własnych koszty związane z zarządzaniem tą infrastrukturą i jej utrzymaniem. Tak więc każde finansowanie publiczne tych usług zmniejszałoby wydatki, jakie w normalnych warunkach podmiot zarządzający portem lotniczym ponosi z tytułu bieżącej działalności.
- (53) Tego rodzaju finansowanie nie stanowi pomocy państwa, jeżeli stanowi rekompensatę z tytułu świadczenia usług użyteczności publicznej przyznanej na zarządzanie portem lotniczym z zachowaniem warunków ustalonych w orzecznictwie w sprawie Altmark⁽²⁴⁾. W pozostałych przypadkach dotacje operacyjne stanowią pomoc operacyjną. Jak już wspomniano w części 30A.3.1 niniejszych wytycznych, taka pomoc może zostać uznana za zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG jedynie na mocy art. 61 ust. 3 lit. a) lub c), na określonych warunkach, w regionach znajdujących się w trudnej sytuacji, lub na mocy art. 59 ust. 2, jeżeli spełnia ona określone warunki zapewniające, że pomoc jest niezbędna dla świadczenia usługi w ogólnym interesie gospodarczym i nie wpływa na wymianę handlową w sposób sprzeczny z interesem Umawiających się Stron.
- (54) Jeżeli chodzi o zastosowanie art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG, jak wspomniano w pkt 31 niniejszych wytycznych, zgodnie z decyzją Komisji z dnia 13 lipca 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 Traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych stanowiąca pomoc państwa przyznana portom lotniczym kategorii D jest zgodna przy zachowaniu określonych warunków⁽²⁵⁾.
- (55) W ramach takiego badania Urząd Nadzoru sprawdzi, czy rzeczywiście dany port lotniczy realizuje usługi w ogólnym interesie gospodarczym oraz czy kwota rekompensaty nie przekracza kwoty niezbędnej dla pokrycia kosztów poniesionych w związku z realizacją zobowiązań z tytułu świadczenia usług użyteczności publicznej, uwzględniając odpowiednie przychody i rozsądny zysk.
- (56) Powierzenie portowi lotniczemu misji świadczenia usług publicznych musi zostać zapisane w przynajmniej jednym oficjalnym dokumencie, którego formę może określić dane państwo EFTA. Dokumenty te powinny zawierać wszystkie informacje niezbędne w celu określenia konkretnych kosztów związanych ze świadczeniem usługi użyteczności publicznej oraz określać w szczególności:
- dokładny charakter zobowiązania świadczenia usług użyteczności publicznej,
 - podmioty zarządzające i przedmiotowy obszar,
 - charakter każdego uprawnienia specjalnego lub wyłącznego przyznanego portowi lotniczemu,
 - uzgodnienia dotyczące obliczania, monitorowania i zmiany wysokości rekompensaty,
 - środki stosowane w celu uniknięcia i korekty rekompensat nadmiernych lub niedostatecznych.
- (57) Koszty i przychody uwzględniane w celu obliczenia kwoty rekompensaty powinny obejmować wszystkie koszty i przychody związane z realizacją usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym. W przypadku gdy dany podmiot zarządzający portem lotniczym korzysta z innych specjalnych lub wyłącznych uprawnień związanych z daną usługą świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym, należy również uwzględnić powiązane przychody. W konsekwencji należy wprowadzić przejrzysty system rachunkowości oraz rozdzielić rachunki dla różnych rodzajów działalności zarządzającego⁽²⁶⁾.

30A.4.3. Pomoc na usługi portu lotniczego

- (58) Obsługa naziemna stanowi działalność komercyjną otwartą dla konkurencji po przekroczeniu progu 2 mln pasażerów rocznie, zgodnie z dyrektywą 96/67/WE⁽²⁷⁾. Podmiot zarządzający portem lotniczym działający jako dostawca usług obsługi naziemnej może stosować inne stawki za usługi obsługi naziemnej dla różnych przedsiębiorstw lotniczych, jeżeli te różnice stawek odzwierciedlają różnice w kosztach związanych z charakterem lub skalą świadczonych usług⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Patrz: przypis 16.

⁽²⁵⁾ Decyzja nie została jeszcze włączona do Porozumienia EOG. Gdy to nastąpi wszelkie rekompensaty z tytułu świadczenia usług użyteczności publicznej, stanowiące pomoc państwa na rzecz większych portów lotniczych (kategorii A, B lub C) lub niespełniające kryteriów i warunków przedstawionych w tej decyzji powinny zostać zgłoszone i zbadane indywidualnie dla każdego przypadku.

⁽²⁶⁾ Chociaż nie ma on zastosowania do sektora transportu, rozdział 18C Wytycznych w sprawie pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych może zawierać wskazówki dotyczące sposobu stosowania ust. 55 do 57 (dotychczas nieopublikowane). Wytyczne te odpowiadają wspólnotowym ramom dotyczącym pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług użyteczności publicznej (Dz.U. C 297 z 29.11.2005, str. 4).

⁽²⁷⁾ Dyrektywa Rady 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. L 272 z 25.10.1996), włączone do pkt 64c załącznika XIII Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 79/2000 z dnia 2 października 2000 r. (Dz.U. L 315 z 14.12.2000, str. 20 oraz Suplement EOG nr 59 z 14.12.2000).

⁽²⁸⁾ W pkt 85 decyzji Komisji Europejskiej o wszczęciu postępowania w sprawie Ryanair w Charleroi «w odniesieniu do stawek za obsługę naziemną, Komisja uznała, że korzyści skali uzyskuje się w przypadku gdy dany użytkownik portu lotniczego korzysta w znaczącym zakresie z usług obsługi danego przedsiębiorstwa. Nie jest faktycznie zaskakujące, że stawki stosowane wobec niektórych przedsiębiorstw są niższe od stawek ogólnych, o ile usługa wymagana przez te przedsiębiorstwa ma zakres węższy niż dla innych klientów».

- (59) Jeżeli próg 2 mln pasażerów nie zostanie przekroczony, podmiot zarządzający portem lotniczym działający jako dostawca usług może kompensować różne źródła swoich przychodów i strat w obrębie działań czysto komercyjnych (na przykład obsługa naziemna lub zarządzanie parkingiem), z wyłączeniem środków publicznych, które zostały mu przyznane jako organowi portu lotniczego lub zarządzającego usługą świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym. Niemniej jednak, w razie braku konkurencji w dziedzinie obsługi naziemnej, musi on szczególnie uważać, aby nie naruszyć przepisów krajowych lub postanowień Porozumienia EOG, a przede wszystkim aby nie nadużywać pozycji dominującej, naruszając tym samym art. 54 Porozumienia EOG (zakazujący przedsiębiorstwom mającym dominującą pozycję na terytorium objętym Porozumieniem EOG lub na znacznej jego części stosować wobec różnych przedsiębiorstw lotniczych nierównych warunków w stosunku do świadczeń równoważnych usług, stawiając je przez to w niekorzystnej pozycji konkurencyjnej).
- (60) Po przekroczeniu progu 2 mln pasażerów działalność polegająca na świadczeniu usług obsługi naziemnej musi samofinansować się i nie może być subsydiowana z innych dochodów z działalności komercyjnej portu lotniczego ani ze środków publicznych, które zostały mu przyznane jako organowi portu lotniczego lub zarządzającemu usługą świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym.

30A.5. Pomoc na rozpoczęcie działalności

30A.5.1. Cele

- (61) Małe porty lotnicze nie dysponują zazwyczaj liczbą pasażerów niezbędną dla osiągnięcia wielkości krytycznej i progu rentowności.
- (62) Nie ma wielkości bezwzględnych określających próg rentowności. Komitet Regionów szacuje je na 1,5 mln pasażerów rocznie, podczas gdy cytowane wcześniej badania uniwersytetu w Cranfield, wymieniające czasami liczbę 500 000, a nawet 1 000 000 pasażerów rocznie, wykazuje, że istnieją wahania w zależności od kraju i sposobu organizacji portu lotniczego ⁽²⁹⁾.
- (63) Choć niektóre regionalne porty lotnicze mogą osiągać dobre wyniki, jeżeli przedsiębiorstwa lotnicze wykonujące zobowiązania z tytułu świadczenia usług użyteczności publicznej ⁽³⁰⁾ zapewniają im wystarczającą liczbę pasażerów, lub jeżeli władze publiczne wprowadzają systemy pomocy socjalnej, zasadniczo przedsiębiorstwa lotnicze wolą wypróbowane i sprawdzone węzły, które są korzystnie usytuowane, umożliwiają szybkie połączenia oraz mają stałych klientów i w których dysponują przydziałami czasowymi na start i lądowanie, którego nie chcą utracić. Ponadto w wielu przypadkach strategię i inwestycje odnoszące się do portów lotniczych i ruchu lotniczego doprowadziły do koncentracji ruchu w wielkich krajowych metropoliach.
- (64) W związku z powyższym przedsiębiorstwa lotnicze nie są jeszcze gotowe na to, by bez odpowiedniej pomocy podejmować ryzyko otwierania tras z nieznanymi i niesprawdzonymi portami lotniczymi. Dlatego Urząd Nadzoru akceptuje fakt, że pomoc publiczna będzie tymczasowo wypłacana przedsiębiorstwom lotniczym pod pewnymi warunkami, jeżeli zachęci je to do otwarcia nowych tras lub nowych połączeń z regionalnymi portami lotniczymi, a tym samym umożliwi przyciągnięcie takiej ilości pasażerów, która w ograniczonym okresie umożliwiłaby osiągnięcie progu rentowności. Urząd Nadzoru dołoży starań, by tego rodzaju pomoc nie przynosiła korzyści dużym portom lotniczym, które są już wystarczająco otwarte na ruch międzynarodowy i na konkurencję.
- (65) Niemniej jednak, z uwagi na ogólny cel polegający na osiągnięciu intermodalności i optymalizacji użytkowania wyżej opisanej infrastruktury, pomoc na rozpoczęcie działalności nie może zostać przyznana na otwarcie nowej trasy lotniczej, jeżeli istnieje dla niej równoległe połączenie koleją dużej prędkości.
- (66) Komisja Europejska ustaliła wytyczne dla celów harmonijnego rozwoju regionów najbardziej oddalonych ⁽³¹⁾. Strategia ta jest oparta na trzech zasadach: wkład na rzecz zwiększenia dostępności, poprawa konkurencyjności i wspieranie integracji w regionie w celu złagodzenia skutków oddalenia od gospodarki europejskiej.
- (67) Dlatego Komisja Europejska wyraża zgodę na to, aby wobec pomocy na rozpoczęcie działalności w odniesieniu do tras wychodzących z regionów najbardziej oddalonych stosowane były bardziej elastyczne kryteria zgodności, przede wszystkim pod względem intensywności i czasu trwania. Komisja nie będzie zgłaszać zastrzeżeń w odniesieniu do tego rodzaju pomocy w przypadku usług na rzecz sąsiadujących krajów trzecich.

Zdaniem Urzędu Nadzoru w odniesieniu do regionów, o których mowa w art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG, oraz regionów słabo zaludnionych zostaną również dopuszczone przepisy podobne pod względem intensywności i czasu trwania.

⁽²⁹⁾ Raport *Study on Competition between airports and the application of State Aid Rules* [Badanie dotyczące konkurencji między portami lotniczymi oraz zastosowania reguł pomocy państwa], Uniwersytet w Cranfield, wrzesień 2002, pkt 5.33 i 6.11.

⁽³⁰⁾ Tamże, pkt 5–27: »Do pewnego stopnia subsydiowanie usług lotniczych w ramach zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych można postrzegać jako pośrednią dotację dla portu lotniczego«.

⁽³¹⁾ Komunikaty Komisji z dnia 26 maja 2004 r. [COM(2004) 343 wersja ostateczna] i z dnia 6 sierpnia 2004 r. [SEC(2004) 1030] dotyczące wzmocnienia partnerstwa z regionami najbardziej oddalonymi.

30A.5.2. Kryteria zgodności

- (68) Zachęty finansowe na rozpoczęcie działalności, z wyjątkiem sytuacji, w których władze publiczne działają jako inwestor prywatny w gospodarce rynkowej (patrz: sekcja 30A.3.2.4), zapewniają korzyści przedsiębiorstwom będącym beneficjentami, a tym samym mogą pośrednio zakłócać konkurencję między przedsiębiorstwami, ponieważ obniżają koszty operacyjne beneficjentów.
- (69) Pośrednio mogą one również wywierać wpływ na konkurencję pomiędzy portami lotniczymi, wspomagając rozwój portów lotniczych lub zachęcając przedsiębiorstwo do przeniesienia się z jednego portu lotniczego do innego oraz do przeniesienia danej trasy z portu lotniczego EOG do portu regionalnego. Z tych powodów zwykle stanowią one pomoc państwa i powinny zostać zgłoszone Urzędowi Nadzoru.
- (70) Uwzględniając wyżej wspomniane cele oraz istotne trudności związane z uruchomieniem nowej trasy, Urząd Nadzoru będzie mógł zatwierdzić tego rodzaju pomoc, jeżeli będzie ona spełniać następujące wymogi:

- a) beneficjenci: pomoc jest wypłacana przewoźnikom lotniczym posiadającym ważną licencję przyznaną przez Umawiającą się Stronę Porozumienia EOG zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2407/92 w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym⁽³²⁾;
- b) regionalne porty lotnicze: pomoc jest wypłacana w odniesieniu do tras łączących regionalny port lotniczy kategorii C i D z innym portem lotniczym na obszarze objętym Porozumieniem EOG. Pomoc w odniesieniu do tras pomiędzy krajowymi portami lotniczymi (kategorii B) można rozważać jedynie w wyjątkowych należycie uzasadnionych przypadkach, zwłaszcza jeżeli jeden z tych portów lotniczych znajduje się w regionie znajdującym się w trudnej sytuacji;
- c) nowe trasy: pomoc dotyczy jedynie otwierania nowych tras lub nowych połączeń, takich jak opisane poniżej, pociągającego za sobą wzrost liczby pasażerów netto⁽³³⁾.

Pomoc nie powinna zachęcać do zwykłego przeniesienia ruchu z jednej linii lotniczej lub przedsiębiorstwa lotniczego do innej linii lub przedsiębiorstwa. Przede wszystkim nie powinna powodować przeniesienia ruchu, którego nie uzasadnia ani częstotliwość, ani rentowność usług świadczonych przez inny port lotniczy mieszczący się w tym samym mieście lub konurbacji⁽³⁴⁾, lub w tym samym systemie portów lotniczych⁽³⁵⁾, obsługującym te same miejsca przylotu lub miejsca przylotu porównywalne według tych samych kryteriów. Pomoc na rozpoczęcie działalności nie może zostać przyznana na otwarcie nowej trasy lotniczej, jeżeli istnieje dla niej alternatywa w postaci połączenia koleją dużej prędkości, które jest porównywalne według tych samych kryteriów.

Urząd Nadzoru nie będzie tolerować przypadków nadużyć, polegających na zastąpieniu przedsiębiorstwa lotniczego otrzymującego pomoc przedsiębiorstwem rzekomo nowym, lecz oferującym porównywalną usługę, w celu obejścia zasad dotyczących czasowego wymiaru pomocy na uruchomienie działalności. W szczególności nie może zostać przyznana pomoc dla przedsiębiorstwa lotniczego, które, wyczerpawszy pomoc na rzecz określonej trasy, ubiega się o pomoc w odniesieniu do konkurencyjnej trasy z innego portu lotniczego mieszczącego się w tym samym mieście lub konurbacji lub w tym samym systemie portów lotniczych do tego samego lub podobnego portu przylotu. Niemniej jednak, zwykle zastąpienie – w okresie objętym pomocą – jednej trasy inną, wychodzącą z tego samego lotniska i mającą zapewnić portowi lotniczemu przynajmniej taką samą liczbę pasażerów, nie wyklucza dalszego wypłaty pomocy przez cały okres, pod warunkiem że wspomniane zastąpienie nie wyklucza przestrzegania pozostałych kryteriów, na podstawie których pomoc została pierwotnie przyznana;

- d) długoterminowa rentowność i degresywność: trasa objęta pomocą musi docelowo okazać się rentowna, czyli zapewniać co najmniej pokrycie związanych z nią kosztów bez dofinansowania publicznego. Dlatego pomoc na rozpoczęcie działalności musi być malejąca i ograniczona w czasie;
- e) wyrównanie dodatkowych kosztów rozpoczęcia działalności: kwota pomocy musi być ściśle powiązana z dodatkowymi kosztami rozpoczęcia działalności, które wynikają z uruchomienia nowej trasy lub zwiększenia częstotliwości lotów i których zarządzający nie ponosiłby w przypadku prowadzonej już działalności. Przykładem tego rodzaju kosztów są wydatki na marketing i reklamę związane z rozpowszechnianiem informacji o nowym połączeniu; Mogą one również obejmować koszty rozpoczęcia działalności poniesione przez przedsiębiorstwo lotnicze w regionalnym porcie lotniczym w związku z uruchomieniem nowej trasy, jeżeli port lotniczy zalicza się do kategorii C lub D i jeżeli na pokrycie tych kosztów nie została jeszcze przyznana pomoc. Pomoc nie może natomiast zostać przyznana na zwykłe koszty operacyjne, takie jak wynajem lub amortyzację samolotów, paliwo, płace załóg, opłaty lotniskowe, koszty cateringu. Pozostałe koszty kwalifikowane muszą odpowiadać kosztom rzeczywistym uzyskanym w normalnych warunkach rynkowych;
- f) intensywność i czas trwania: pomoc malejąca może zostać przyznana na okres najwyżej trzech lat. Kwota pomocy w danym roku nie może przekroczyć 50 % kosztów kwalifikowanych ogółem na ten rok, a całkowita wysokość pomocy nie może przekroczyć średnio 30 % kosztów kwalifikowanych.

⁽³²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym (Dz.U. L 240 z 24.8.1992), włączone do pkt 66b załącznika XIII do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 7/94 z dnia 21 marca 1994 r. (Dz.U. L 160 z 28.6.1994, str. 1 oraz Suplement EOG nr 17 z 28.6.1994).

⁽³³⁾ Dotyczy to w szczególności przekształcenia trasy sezonowej na trasę całoroczną lub zwiększenia częstotliwości lotów nie odbywających się codziennie do przynajmniej jednego lotu dziennie.

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzwspólnotowych tras lotniczych (Dz.U. L 240 z 24.8.1992), włączone do pkt 64a załącznika XIII do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 7/94 z dnia 21 marca 1994 r. (Dz.U. L 160 z 28.6.1994, str. 1 oraz Suplement EOG nr 17 z 28.6.1994).

⁽³⁵⁾ Zgodnie z definicją podaną w art. 2 lit. m) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzwspólnotowych tras lotniczych (Dz.U. L 240 z 24.8.1992), włączone do pkt 64a załącznika XIII do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 7/94 z dnia 21 marca 1994 r. (Dz.U. L 160 z 28.6.1994, str. 1 oraz Suplement EOG nr 17 z 28.6.1994).

W odniesieniu do tras wychodzących z regionów znajdujących się w trudnej sytuacji, czyli regionów, o których mowa w art. 61 ust. 3 lit. a) oraz regionów o słabym zaludnieniu, pomoc malejąca może zostać przyznana maksymalnie na okres pięciu lat. Kwota pomocy w danym roku nie może przekroczyć 50 % kosztów kwalifikowanych ogółem na ten rok, a całkowita wysokość pomocy nie może przekroczyć średnio 40 % kosztów kwalifikowanych. Jeżeli pomoc jest rzeczywiście przyznana na pięć lat, to podczas pierwszych trzech lat może być utrzymywana na poziomie 50 % kosztów kwalifikowanych ogółem.

W każdym przypadku okres, w którym danemu przedsiębiorstwu lotniczemu udzielana jest pomoc na rozpoczęcie działalności, musi być znacznie krótszy od okresu, w którym przedsiębiorstwo to zobowiązało się do prowadzenia działalności z danego portu lotniczego, określonego w biznesplanie wymaganym zgodnie z ust. 70 lit. i). Ponadto wypłata pomocy powinna zostać wstrzymana z chwilą, gdy osiągnięta zostanie docelowa liczba pasażerów lub gdy linia okaże się rentowna, nawet jeśli nastąpi to przed upływem pierwotnie przewidzianego okresu;

- g) związek z rozwojem trasy: wypłata pomocy musi być związana z rzeczywistym wzrostem liczby przewożonych pasażerów. Na przykład kwota przypadająca na jednego pasażera powinna zmniejszać się wraz z rzeczywistym zwiększeniem ruchu pasażerskiego, aby pomoc w dalszym ciągu miała charakter bodźca oraz aby uniknąć korekty pułapów;
 - h) przyznawanie pomocy zgodnie z zasadą niedyskryminacji: każdy podmiot publiczny, który zamierza przyznać przedsiębiorstwu lotniczemu pomoc na rozpoczęcie działalności na nowej trasie (za pośrednictwem portu lotniczego lub nie), musi podać ten zamiar do wiadomości publicznej w odpowiednim terminie i przy pomocy środków informacyjnych pozwalających wszystkim zainteresowanym przedsiębiorstwom lotniczym na zaoferowanie swoich usług. Zawiadomienie powinno zawierać w szczególności opis trasy oraz obiektywne kryteria dotyczące wysokości kwoty pomocy oraz czasu jej trwania. Przestrzegane muszą być również przepisy i zasady dotyczące przetargów publicznych i koncesji, o ile mają zastosowanie;
 - i) wpływ na inne trasy i biznesplan: każde przedsiębiorstwo lotnicze oferujące usługę podmiotowi publicznemu zamierzającemu przyznać pomoc na rozpoczęcie działalności, w chwili zgłoszenia swojego wniosku musi przedłożyć biznesplan dowodzący, że rentowność danej trasy utrzyma się przez znaczny okres po wygaśnięciu pomocy. Podmiot publiczny powinien przeprowadzić badanie wpływu nowej trasy na konkurencyjne trasy przed przyznaniem pomocy na rozpoczęcie działalności;
 - j) reklama: państwa EFTA dołożą starań, aby co roku i w odniesieniu do wszystkich portów lotniczych publikowana była lista tras otrzymujących pomoc z zaznaczeniem źródła finansowania publicznego, przedsiębiorstwa otrzymującego pomoc, kwoty wypłaconej pomocy oraz liczby objętych pasażerów;
 - k) odwołania: w celu zapobieżenia wszelkiej dyskryminacji mogącej zaistnieć przy przyznawaniu pomocy, poza procedurami odwoławczymi przewidzianymi w dyrektywach 89/665/EWG i 92/13/EWG⁽³⁶⁾, nazywanymi dyrektywami »o zamówieniach publicznych«, wówczas gdy mają one zastosowanie, na poziomie państw EFTA należy ustanowić mechanizmy odwoławcze;
 - l) sankcje: powinny zostać wprowadzone systemy sankcji, stosowane w przypadku gdyby dany przewoźnik nie wywiązał się ze zobowiązań podjętych wobec portu lotniczego w momencie wypłaty pomocy. System odzyskiwania pomocy lub realizacji gwarancji złożonej uprzednio przez przewoźnika może umożliwić portowi lotniczemu zabezpieczenie wykonania przez przedsiębiorstwo lotnicze podjętych przez niego zobowiązań.
- (71) Kumulacja: pomocy na rozpoczęcie działalności nie można łączyć z innymi rodzajami pomocy przyznanymi na obsługę trasy, takimi jak pomoc o charakterze socjalnym przyznawana na rzecz niektórych grup pasażerów lub rekompensaty z tytułu świadczenia usługi użyteczności publicznej. Tego rodzaju pomoc nie może być również udzielana, jeżeli dostęp do danej trasy został zarezerwowany dla jednego przewoźnika zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2408/92⁽³⁷⁾, w szczególności jego ust. 1 lit. d). Zgodnie z zasadami proporcjonalności, tego rodzaju pomocy nie można także łączyć z innymi rodzajami pomocy w odniesieniu do tych samych kosztów, nawet w przypadku gdy pomoc wypłacana jest w innym państwie.
- (72) Pomoc na rozpoczęcie działalności musi zostać zgłoszona Urzędowi Nadzoru. Urząd Nadzoru zwraca się do państw EFTA o zgłaszanie nie tyle pomocy indywidualnej, co systemów pomocy na rozpoczęcie działalności, co pozwoli na zapewnienie wyższego stopnia spójności na obszarze objętym Porozumieniem EOG. Urząd Nadzoru może dokonać indywidualnej oceny danej pomocy (lub programu pomocy) nieodpowiadającej w pełni tym kryteriom, lecz której wynik końcowy jest porównywalny.

⁽³⁶⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 33–35), włączona do pkt 5 załącznika XVI do Porozumienia EOG. Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 14–20) włączona do pkt 5a załącznika XVI do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 7/94 z dnia 21 marca 1994 r. (Dz.U. L 160 z 28.6.1994, str. 1 oraz Supplement EOG nr 17 z 28.6.1994).

⁽³⁷⁾ Patrz: przypis 1.

30A.6. Odbiorcy pomocy uprzednio przyznanej bezprawnie

- (73) Jeżeli przedsiębiorstwu została bezprawnie przyznana pomoc, w odniesieniu do której Urząd Nadzoru wydał decyzję negatywną zawierającą zlecenie windykacji, i jeżeli pomoc nie została odzyskana zgodnie z art. 14 części II protokołu 3 Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, ocena jakiegokolwiek pomocy na rzecz infrastruktury portu lotniczego lub pomocy na rozpoczęcie działalności musi uwzględniać, przede wszystkim, efekt kumulacji wcześniej udzielonej oraz nowej pomocy, a także fakt, że kwota wcześniej przyznanej pomocy nie została zwrócona ⁽³⁸⁾.

30A.7. Właściwe środki w rozumieniu art. 1 ust. 1 części i protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale

- (74) Zgodnie z art. 1 ust. 1 części I protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale Urząd Nadzoru proponuje, aby państwa EFTA wprowadziły zmiany do aktualnie stosowanych przez nie programów pomocy państwa, których dotyczą niniejsze wytyczne, w celu zapewnienia zgodności z niniejszymi wytycznymi w terminie najpóźniej do 1 czerwca 2007 r. Państwa EFTA poproszono o pisemne potwierdzenie przyjęcia tych propozycji najpóźniej do 1 czerwca 2006 r.
- (75) Jeżeli w tym terminie Państwo EFTA nie potwierdzi zgody na piśmie, Urząd Nadzoru stosuje art. 19 ust. 2 części II protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale i, w razie potrzeby, wszczyna przewidziane w tym artykule postępowanie.

30A.8. Data wejścia w życie

- (76) Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia ich przyjęcia przez Urząd Nadzoru. Zgłoszenia zarejestrowane przez Urząd Nadzoru przed tym terminem zostaną zbadane w świetle zasad obowiązujących w chwili zgłoszenia.

Urząd Nadzoru zbada zgodność wszelkiej pomocy na finansowanie infrastruktury portów lotniczych lub pomocy na rozpoczęcie działalności przyznanej bez zgody Urzędu Nadzoru, a tym samym z naruszeniem art. 1 ust. 3 części I protokołu 3 Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, na podstawie niniejszych wytycznych, jeżeli zaczęto wypłacać pomoc po przyjęciu tych wytycznych. W pozostałych przypadkach Urząd Nadzoru oceni zgodność w oparciu o zasady mające zastosowanie w chwili rozpoczęcia wypłaty pomocy.

- (77) Urząd Nadzoru informuje państwa EFTA i zainteresowane strony o zamiarze przeprowadzenia szczegółowej oceny stosowania niniejszych wytycznych w okresie czterech lat od chwili ich wejścia w życie. Wyniki takiego badania pozwolą Urzędowi Nadzoru na dokonanie przeglądu niniejszych wytycznych.

⁽³⁸⁾ Sprawa C-355/95 P, *Textilwerke Degendorf przeciwko Komisji*, ECR [1997], str. I-2549."

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 320/06/COL

z dnia 31 października 2006 r.

zmieniająca wykaz zawarty w pkt 39 części 1.2 rozdziału I załącznika I do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym wymieniono punkty kontroli granicznej w Islandii i Norwegii zatwierdzone do przeprowadzania kontroli weterynaryjnej żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich, oraz uchylająca decyzję Urzędu Nadzoru EFTA 246/06/COL z dnia 6 września 2006 r.

URZĄD NADZORU EFTA,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 109 i protokół 1 do tego porozumienia,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. d) oraz protokół 1 do tego porozumienia,

UWZGLĘDNIAJĄC pkt 4 lit. B) ppkt 1 i 3 oraz pkt 5 lit. b) części wprowadzającej rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG,

UWZGLĘDNIAJĄC akt prawny, o którym mowa w pkt 1.1.4 rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG (dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich), zmieniony i dostosowany do Porozumienia EOG za pomocą dostosowań sektorowych, o których mowa w załączniku I do wspomnianego porozumienia, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

UWZGLĘDNIAJĄC akt prawny, o którym mowa w pkt 1.1.5 rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG (dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG), zmieniony i dostosowany do Porozumienia EOG za pomocą dostosowań sektorowych, o których mowa w załączniku I do wspomnianego porozumienia, w szczególności jego art. 6 ust. 4,

UWZGLĘDNIAJĄC akt prawny, o którym mowa w pkt 1.2.111 rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG (decyzja Rady 2001/812/WE z dnia 21 listopada 2001 r. ustanawiająca wymogi dla zatwierdzenia urzędów kontroli granicznej odpowiedzialnych za kontrolę weterynaryjną produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich), wraz z wprowadzonymi do niego zmianami, w szczególności jego art. 3 ust. 5,

MAJĄC NA UWADZE, że Urząd Nadzoru EFTA decyzją nr 246/06/COL z dnia 6 września 2006 r. uchylił decyzję Urzędu Nadzoru EFTA nr 86/02/COL z dnia 24 maja 2002 r. i ustanowił nowy wykaz punktów kontroli granicznej w Islandii i Norwegii zatwierdzonych do przeprowadzania kontroli weterynaryjnej żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich,

MAJĄC NA UWADZE, że rząd Norwegii zwrócił się do Urzędu Nadzoru EFTA z wnioskiem o dodanie punktu kontroli granicznej w porcie Egersund do wykazu punktów kontroli granicznej w Islandii i Norwegii zatwierdzonych do przeprowadzania kontroli weterynaryjnej zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich, zawartego w pkt 39 części 1.2 rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG,

MAJĄC NA UWADZE, że rząd Norwegii zwrócił się do Urzędu Nadzoru EFTA o umieszczenie w wykazie punktu kontroli granicznej w porcie Egersund dla celów przywozu oleju rybnego przeznaczonego i nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi, a także mączki rybnej luzem,

MAJĄC NA UWADZE, że rząd Norwegii wystąpił z wnioskiem do Urzędu Nadzoru EFTA o dodanie dodatkowych kategorii produktów, takich jak: olej rybny luzem oraz pakowany olej rybny przeznaczony i nieprzeznaczony do spożycia przez ludzi, w odniesieniu do ośrodka kontroli Kristiansund w punkcie kontroli granicznej w Kristiansund,

MAJĄC NA UWADZE, że Urząd Nadzoru EFTA oraz Komisja Europejska w ścisłej współpracy z właściwymi władzami Norwegii dokonały inspekcji punktu kontroli granicznej w Egersund oraz ośrodka kontroli w Kristiansund,

MAJĄC NA UWADZE, że po wspólnej inspekcji, a także zgodnie z pkt 4 lit. B) ppkt 3 części wprowadzającej załącznika I do Porozumienia EOG inspektorzy Urzędu Nadzoru EFTA oraz Komisji Europejskiej przyjęli wspólne zalecenie w dniu 16 października 2006 r. (sprawa nr 59362/zdarzenie nr 391554) o dodaniu punktu kontroli granicznej w Egersund oraz nowych kategorii w przypadku ośrodka kontroli w Kristiansund do wykazu punktów kontroli granicznej,

MAJĄC NA UWADZE, że Urząd Nadzoru EFTA decyzją nr 312/06/COL skierował sprawę do Komitetu Weterynaryjnego EFTA wspomagającego Urząd Nadzoru EFTA,

3) Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 31 października 2006 r.

MAJĄC NA UWADZE, że środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Weterynaryjnego EFTA wspierającego Urząd Nadzoru EFTA,

4) Niniejsza decyzja skierowana jest do Islandii i Norwegii.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

5) Niniejsza decyzja jest autentyczna w języku angielskim.

1) Właściwe organy krajowe prowadzą kontrole weterynaryjne żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego przywożonych do Islandii i Norwegii z państw trzecich jedynie w punktach kontroli granicznej wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 października 2006 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

2) Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 246/06/COL z dnia 6 września 2006 r. zostaje niniejszym uchylona.

Björn T. GRYDELAND
Przewodniczący

Kristján Andri STEFÁNSSON
Członek Kolegium

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ ZATWIERDZONYCH PUNKTÓW KONTROLI GRANICZNEJ

Kraj: Islandia

1	2	3	4	5	6
Akureyri	1700499	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC(16)	
Hafnarfjörður	1700299	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC(16)	
Húsavík	1701399	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Ísafjörður	1700399	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Keflavík Airport	1700799	A		HC(1)(2)(3)	O(15)
Reykjavík	1700199	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC(16)	
Þorlákshöfn	1701899	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	

Kraj: Norwegia

1	2	3	4	5	6
Borg	1501499	P		HC, NHC	E(7)
Båtsfjord	1501199	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(1)(2)(3)	
Egersund	NO02299	P		HC-NT(6), NHC-NT(6)(16)	
Hammerfest	1501099	P	Rypefjord	HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(1)(2)(3)	
Honningsvåg	1501799	P	Honningsvåg	HC-T(1)(2)(3)	
			Gjesvær	HC-T(1)(2)(3)	
Kirkenes	1502199	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Kristiansund	1500299	P	Harøysund	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Kristiansund	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3) HC-NT(6), NHC-NT(6)	
Måløy	1500599	P	Grotteberg	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
			Moldøen	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
			Trollebø	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
Oslo	1500199	P		HC, NHC	
Oslo	1501399	A		HC, NHC	U,E,O
Skjervøy	1502099	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Sortland	1501699	P	Andenes	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Melbu	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Sortland	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Storskog	1501299	R		HC, NHC	U,E,O
Tromsø	1500999	P	Bukta	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Kaldfjord	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Solstrand	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Senjahopen	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Vannøy	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Vadsø	1501599	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Ålesund	1500699	P	Breivika	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
			Ellingsøy	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Skutvik	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	

- 1 = Nazwa
 - 2 = Kod Animo
 - 3 = Rodzaj
 - A = Port lotniczy
 - F = Przejście kolejowe
 - P = Port
 - R = Przejście drogowe
 - 4 = Ośrodek kontroli
 - 5 = Produkty
 - HC = Wszystkie produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi
 - NHC = Inne produkty
 - NT = Produkty niewymagające przechowywania w obniżonej temperaturze
 - T = Produkty wymagające przechowywania w obniżonej temperaturze
 - T(FR) = Produkty wymagające przechowywania w temperaturze mrożenia
 - T(CH) = Produkty wymagające przechowywania w temperaturze chłodzenia
 - 6 = Zwierzęta żywe
 - U = Zwierzęta kopytne: świnie, bydło, owce, kozy, dzikie i domowe zwierzęta nieparzystokopytne
 - E = Konie i koniowate określone w dyrektywie Rady 90/426/EWG
 - O = Inne zwierzęta
 - 5-6 = Uwagi specjalne
 - (1) = Kontrola zgodna z wymogami decyzji Komisji 93/352/EWG podjętej w związku z wykonaniem art. 19 ust. 3 dyrektywy Rady 97/78/WE
 - (2) = Tylko produkty pakowane
 - (3) = Tylko produkty rybne
 - (4) = Tylko białko zwierzęce
 - (5) = Tylko skóry futerkowe i inne
 - (6) = Tylko płynne tłuszcze, oleje i oleje rybne
 - (7) = Kuce islandzkie (tylko od kwietnia do października)
 - (8) = Tylko koniowate
 - (9) = Tylko ryby tropikalne
 - (10) = Tylko koty, psy, gryzonie, zajączkowształtne, żywe ryby, gady i ptaki inne niż bezgrzebieniowe
 - (11) = Tylko pasza luzem
 - (12) = Przy (U) w przypadku nieparzystokopytnych tylko przeznaczone do zoo; a przy (O) tylko jednodniowe kurczęta, ryby, psy, koty, owady i inne zwierzęta przeznaczone do zoo
 - (13) = Nagylak HU: Jest to punkt kontroli granicznej (dla produktów) i przejście (dla żywych zwierząt) na granicy węgiersko-rumuńskiej, podlegający środkom tymczasowym wynegocjowanym i określonym w traktacie akcesyjnym zarówno dla produktów, jak i żywych zwierząt. Patrz: decyzja Komisji 2003/630/WE
 - (14) = Przeznaczone do przewozu przez terytorium Wspólnoty Europejskiej przesyłek pewnych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, przewożonych do lub pochodzących z Rosji, na podstawie szczególnych procedur przewidzianych w odpowiednich przepisach Wspólnoty
 - (15) = Tylko zwierzęta akwakultury
 - (16) = Tylko mączka rybna
-